

کتاب مستطاب سرّ الاسرار

مجموعه علوم خفیه
لیمیا - هیمیا - سیمیا - ریمیا

شرح و خواص چهل اسم ادریسی

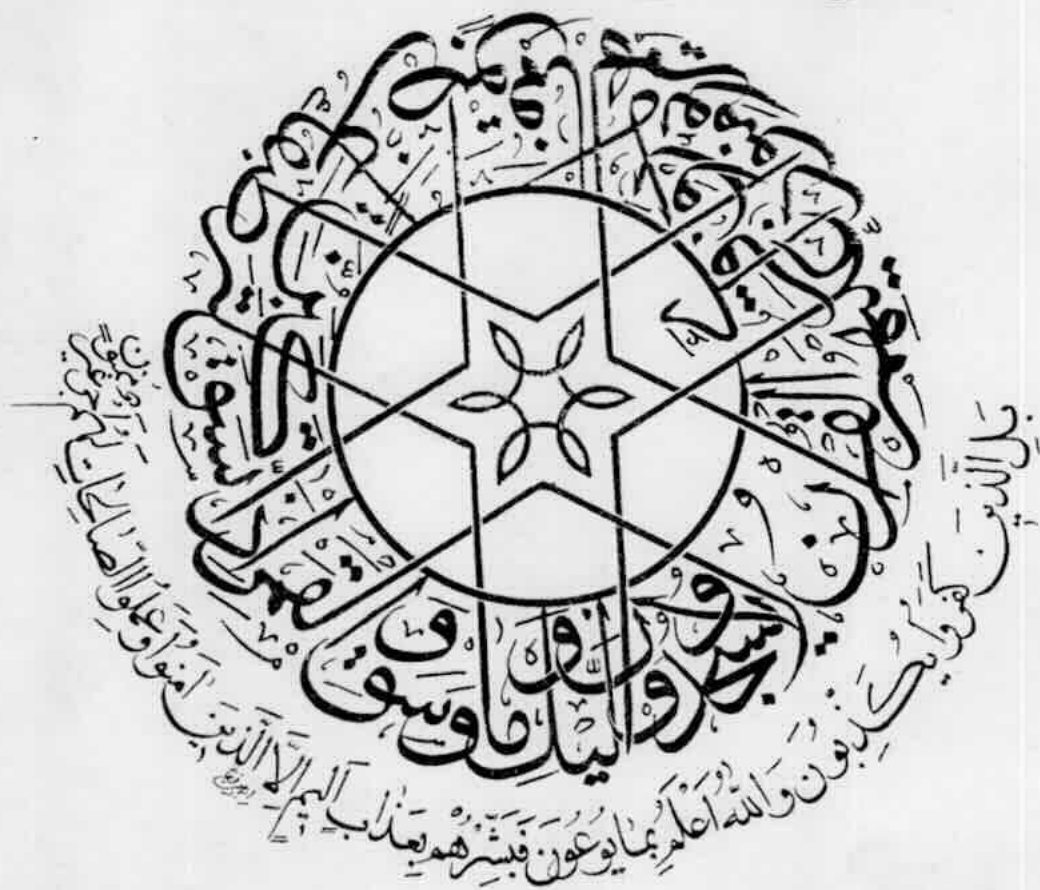
تالیف:

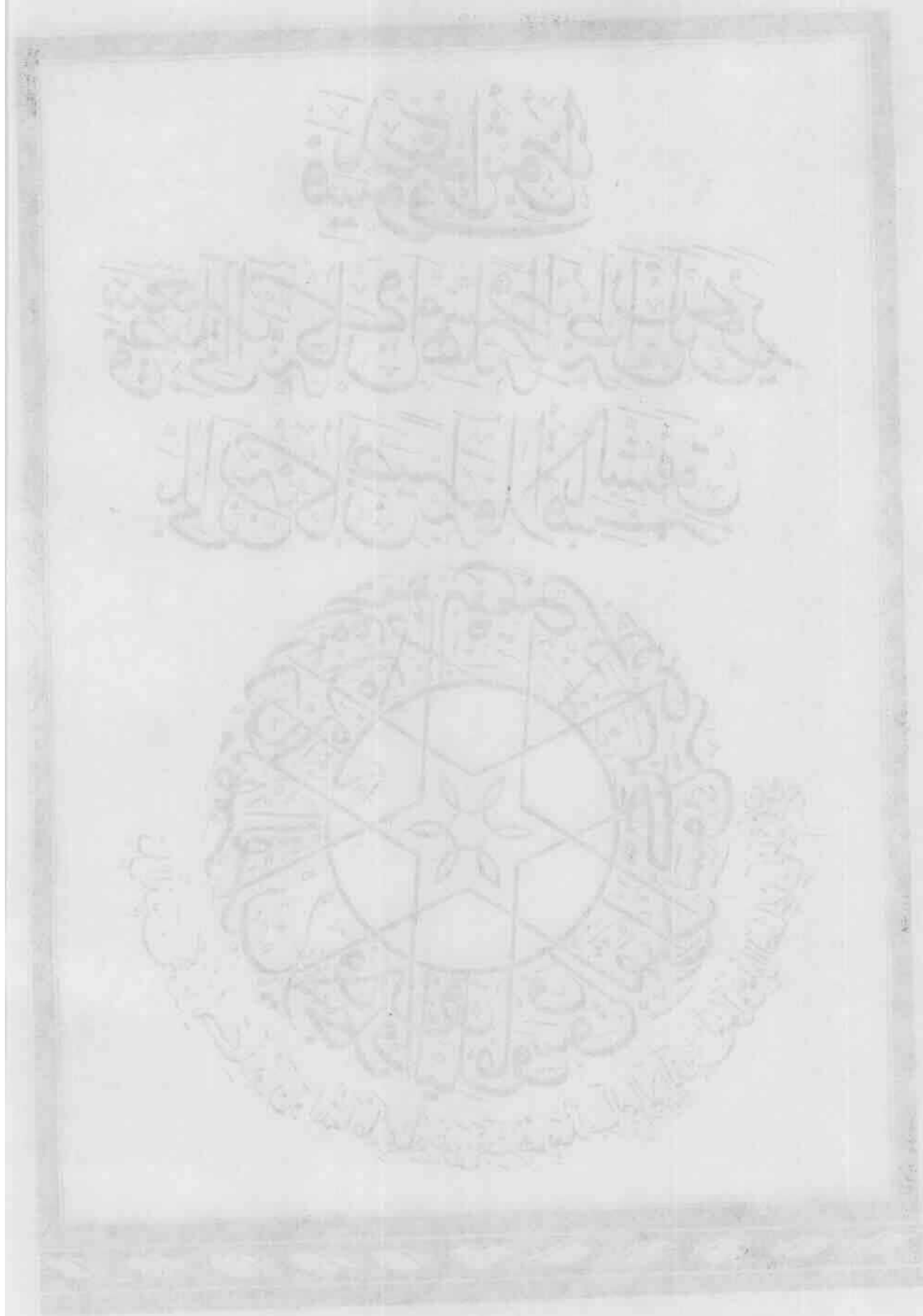
شیخ شهاب الدین سهروری (علیه الرحمه)

فَيَسْأَلُ عَنْ أَثَرِهِ

وَيَسْأَلُ عَنْ أَثَرِهِ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ وَفِي أَهْلِ بَيْتِهِ

بَلَى إِنَّكَ كَانَتْ بَصِيرَةً أَعْيُنُ الشُّعْرِ

بسم الله الرحمن الرحيم

پس و ستایش مرا فرید کار بر اجل و جلد که نعم نوا که بدید ازلی و غیر قدرت
لم یزلی از انوار محض از عالم غیب و شهادت پدید اگر دوش میت ساهی هر دو عالم را
نگاه بدار دو جمله موجودات را یک اسم قائم درشته و ربوبیت هستی
خویش گردانند و خاتم نبی محمد صلی الله علیه و سلم وید شخص
و خلد منه عالم روحانی گردانند و اسم ادها بسم خویش مقدر داشته صلوات الله

عبد و عیال هم جمعین قدرت از شیخ شهاب الدین بقول منیر و روحه
که این چهار اسم از سر راهی برتری جبر جلد که به یک پس از نیز آدم باشد که بدین
محتاج نباشند در پاری ضایت دو جمله ارواح و ملائکه و جن و انس و کرم و
وزمین و دوش و طيور و هر چه از خلق است از دیده فرمان بردار این باشند و
شیخ شهاب الدین این چهار را از خود جدا بدین شستی و با خود دارم با خود شستی
و در این نه اوست نمودی مهم و غایب که مشهور و معروف است از قوت این
اسماء بخلق نمودی و شیخ دود تا که نمک که در خود این اسم است و موت نماید دل
وی چندین روشش که چاکه برای و ضایر خلق است بداند و معروف است که او طلبد
بقوت این اسم معظم تواند نمود و شرح این اسم این است و در طلب این اسم فقیه
متقی فخر الکرام علیه الرحمه در بغداد مجاور بود و طلب این اسم میکرد تا از فرزند شیخ
شهاب الدین سرودی یافت و بجانب رسی دو شرح این اسم بود

جمعه وضو پاک ببارد غسل کند و جامه پاک درپوشد و میسب رود و بعد از نماز
 جمعه در بیت دایم این اسم را بخواند بخلاف دل و بخت و نیکی و شل اگر خواهد که افتابها
 نه تن ملک و باد بر آید و در قیاس بخواند تواند بفهمان خدای تعالی تا باید که دل از غم
 خالی دارد و کینه مسلمانان در دل نیارد و اگر ششم بلاست باشد بفهمان خدای تعالی
 چهل و سی و هفت کل شیء و هر احوال است این اسم آن است که اگر کسی
 قاهر و جبار باشد و بدو خود مردم لنگد و مستگیر و خواهد که کن بگر از او بیرون رود و مردم
 کرده و او را از این حال نباشد این اسم را بر هر چه بخت و غفلت و غم و غم
 نیام وی و نام دارد و در مقابل نفس دهن کند در جای پاک که نکاست نباشد
 و اگر نه او را بیم ملک باشد پس در یک قدر و بگر نکند بجا که اگر ششم در کس بگردن سحر
 دشمنان بگوید و هر کسی دوستی دارد و محبوب باشد و لغات نمکند و مملو او نمیدهد
 سه روز روزه دارد و هر روز با این اسم را بخواند و بعد از سه روز چهار روز
 که در شرب بوی مسبب باشد غسل پاک کند و چون از حمام بیرون آید این اسم را بکف
 دست رات بنویسد و در ابروی محبوب بداند و بیم آن باشد که بیواند و محبوب
 زود از خوشی وی و در بختش بگر تکرار این اسم را بکف دست بنویسد و در بخت
 مالد و بختان بکند از در عشق هر چه کرد و بفهمان خدای تعالی پنجاه یا سی و پنج
 لا محی فی حق بمومنینه بلکه و بخت این اسم است که اگر کسی

د عقرب

س
سینما
ع

و سلطان
مأمون

سید سلطان
ن

بخواند دشمن بروی چشم و دهان کند و در شوش هر دن آید و هیچ دشمن بروی غریب یا بر وجه و تن کند
 و جادو بروی کار نکند و در محفلت هیچ کزنده از جادوئی نمیرد و هر که از راه و هیچ المی بروی زنده غریبان
 هشتم با دایم فلا فناء و لا فناء لیسلمه فاصیت این اسم آنست که اگر کسی
 خواهد که در کارها ثابت قدم باشد و عداوت و طعن نشود و سه روز روزه دارد و هر روز با وضو این اسم
 سیصد بار بخواند بدان نیت حاجت خواهد حق سبحانه و تعالی را داد و او را که اندک و در کارها ثابت
 قدم گردد و بخیر و دل گردد و اگر خواست کسی در مشایخ و شیعیان و هر که شایسته قدم و کرم ماند این اسم سیصد
 بار در سال و در میان بر کین از غیبتش کند و باید که شایسته و صاحب اسم با طهارت باشد و بعد از
 در آنست که در هر حالت ثابت قدم باشد و دشمن بروی غریب یا غریبان شایسته با صلا و عین
 شبیه فلا شیئی کیشله فاصیت این اسم آنست که اگر کسی حرام روزی خورد و ولواطه
 و زنا کار و از آن پرهیز نکرده این اسم را در هر شب به نیت مطلوب بخواند هزار بار سه روز که بوقت
 شتریت زره در رو و عهد کند که غیبت و از حرام یا دنیا و در لغت که در شبیه باشد
 بر میر کند خصوصاً از حرام و ولواطه و زنا بحدل و کسر و کد و بعد از آن گردان و لغو نمرد و
 و اگر میان زن و شوهر ساوری باشد و خصومت باشد این اسم را برین یا یکبار فوراً شک
 در غفران و با چشمه بغیر یکبار از ایشان در هر یک بخورد و اگر هر دو بخورند بهتر باشد میان ایشان
 و هر که از آن شک و غفران بویست آموخت و بگوید و تقوی کند و در موم گیرد و در کوفه
 آب اندازد تا از وی بخورند هر که خصومت کنند و چنان معیوم و سلیم شوند که اگر با برشت ایشان

جفنا ح

بلا فناء ط

جکدی ط

شبیه ط

سر

بَابُ رَجَائِیْ فَلَا شَیْءَ کُفُوهُ وَلَا اِمْکَانَ لَوْصِفِهِ
 کبریا حکمان

ص ص

لَوْصِفِ

بَا

سَلَامَانَ لَا تَقْدِرُ الْعُقُولُ

نی نمک کنند اگر چه شد و بر کشان شدند بفرمان خداوندیم بآب و فلا شئی کفوه
 بذا نبیه وَلَا اِمْکَانَ لَوْصِفِهِ اگر کسی خواهد که زبان را بخود بندد و در
 و ببرد و مال وی و نقصان وی کسی میدی سخن نمواند گفت و عرب زود مرسته است
 سرش این اسم را بر پنج تش کند و در شکمهای مرده نهد و در زیر زمین مقابله که نمک باشد
 دفن کند و نام خصمان در آن کند نویسد زبان ایشان بر وی بسته گردد و با بندگان روزگار
 همه دشمن او طبع گردد اگر چه در روز نزار و سجده و چپ را بر این اسم را بخواند جمله ارواح
 طبع وی که در دوزخ هفتی که و برایش روا گردانند فاما باید که چون بخورد که هم بکشد
 بفرمان خداوندیم بآب کیمی انت الذی لا یهتدی الی القلوب لَوْصِفِ کیمی
 خاصیت این اسم آنست که اگر پادشاهی یا یکی از بواب خود بواسطه چیزی بخندد باشد
 و پادشاه با وی شکیبایی ندارد و اسفرو دل کرده باشد و بهلاکت نزدیک باشد و دشمنی در غیب
 داشته باشد این اسم را دعوت کند و شرط دعوت بیجا نماید و دو شرط دعوت آنست
 که هر چند روز روزه دارد و ترک خوراک کند و هر روز نزار بر این اسم را بخواند چون
 تمام شود دشمنان وی مقهور شوند و متفرق شوند و بیم آن باشد که در وقت کشته شوند و در
 باز روی دهند بشه و آنکه بعد از آن طبع این اسم بندد و مطاع و عت چنانست که عدل
 کند و اگر نه دیگر در تفرقه افتد و اگر همه روزه خواند و دولت از خانه انگس برود روز
 و اگر کسی را قرض سپار باشد اسم را بخواند دام او گذارد و ثور و غیره که چند و صواب

فان لکم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

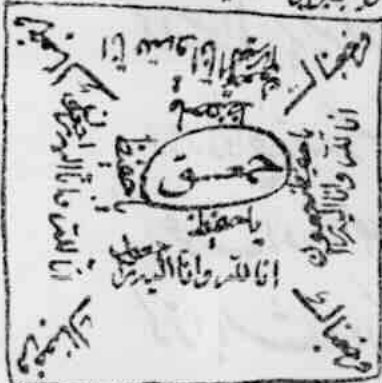
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

کردوان شایسته با باغها النفوس بالامثال خلائق غیره خاصیت این اسم
آن است که اگر کسی را نظر رسیده باشد یا سحر بر او رده باشند این اسم را به هفت بخش
نقش کند و با خود دارد و هر چه در دوزخ می رود و جهنم و دفع فطرسد و بیماری های
سخت را دفع کند و برص و جذام برود و اگر کسی را خوانده هم در دوا و سحر و جادوی دفع شود و
در حج و بیماری کردی نکند و فواح روزی که در دست آمده یا از آبی الطاهر منکح آید
یقیناً خاصیت این اسم آن است که در چهارشنبه غسل کند و جامه پاک درپوشد
و در خانه خالی رود و هزار و پنجاه و یک بار این اسم را بخواند و از خود که درخت این اسم
باید که اندیشه فساد و تب هر مدخل خود را در دو اگر نه یک هلاکت باشد و بعد از آن که هزار و
نجاه و یک بار خوانده باشد بصرف و اندیشه فساد نکند و باشد و شرف از دروازه
بگذرد و بعد از آن در دو و طاهر شود و نشانه آن این است که جای ایشان را سبز
باشد و چون بزرگان کلام برسد زبان باشد جمله پانصد و برابر او او بشنود و حج
سخن گویند باید که در روزی سخن نگوید و اسم را از سر میگرد و میخواند چند که ایشان
در سخن آید و گویند ای آفریده خدای عزوجل ترا چه صلیت است و چه اتم داری
و اندیشه تو صلیت و ما را از زهر چه رکنه داشتی که بقوت این اسم ما را از شرقت آوردی
و وجود کوبید ای آفریدگان خدای عزوجل شما و فرشتگان خودی با و چنانچه در خانه بر داری
این اسم بای آفرید و بدو است من حاضر کشیدم هنوز که در روزی من است که بقوت

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

این اسم در هر جا و هر حال که مراد افعه پیش آید مددکاری ممکن نیست و بخیر و شرین
 دوست و دشمن مدد باشد و نظره دینی ازین باز میگردد و مروت که مراد حقیقی
 روا کنند و باید که چند روز پیش از دعوت حیوانی بخورده تا ضعیف و صاف شود و اگر چنین
 کرده باشد تبرک و لال شود و سخن بتواند کرد و مراد ضایع گردد و دهم بلاک بود پس باید
 که از حیوانی پر بهیز کرده باشد تا دهم و خیال بر دغالب نشود و منور عالم روحانی
 از ارواح ترسد و آشنای ایشان شود و ایشان نیز با او سخن گیرند بعد از آنکه ایشان
 دعوت او را اجابت کرده باشند و اعتراف نمایند که هر صلیت که بخوانی و هر حاجتی
 که ترا باشد روا کنیم دیگر باز دعا بر ایشان کند و تواضع بپا نماید و چون عهد کرده
 باشند بر خیزد دست بر سینه نهد و بگوید چنانچه مرا کرد آشنید خدای تعالی را
 کرامی دارد و خدا ایضا شهادت از در دین چنانچه مرا آفرید آشنید اکنون نشانی بپایان
 من و شما که وقت حاجت چون شما را طلب کنم حاجت من روا کنید ایشان
 گویند ایشان حاجت نیست ما خود در وقت حاجت بپایم تو ما لغت میکنی که مقصود
 من نشان است تا بار دیگر مرا حاجت بدعوت نباشد ایشان چون نام دعوت
 بشنوند مری بوی دهند بکشت و چون بر سر مرغ و خطی سبز بران نوشته باشد
 باید که بتانند و بر سر دهند و بر چشم بگذارند و بگوید مرا این خط با منور پسندید
 خاصیت آن مرا بگویند باید آن مهر را بچنان نگاه دارد که چشم کسی بر او نیفتد

و چون کار تمام شود اگر کم کنند و تواضع ناپدید شود بدست برود
 تا وقت حاجت من شمارا طلب کنم باید که بوی خوش برایش نهد تا خوش بوی
 باشد و وقت حاجت این اسم را در عقب کمر ایشان بپایند و حاجت آرد و
 و باید که هر وقت صاحب دعوت یک موبنی بود تا در غلط نباشد و این اسم را در
 چهارم یا کاف الموضع لما خلق من غطایا و ضایا و ضایا و ضایا
 این اسم آن است که اگر کسی سیدی نمایی در دو موبنی حاصل می شود و هر
 روز رشتی پیش رو میاید و ایام میگذرد و باید که این اسم را در پوست آهوی
 و بخون نمویسد و در سینه فانی نمایی نهان کند امید او اجابت شود
 و به طلب مراد حاصل گردد و بی آنکه خواهد خطا بوی رسد و ضایا و ضایا
 خوشتر عطار را بوی لرزان فرماید و برکت در کار او پیدا شود و چنان شود
 که اگر خاک به دست گیرد و زخم شود و اگر خواهد که برکت و رونق در کار او پیدا شود
 باید که صاحب آنکه بطالع سعد قمر که قمر در برج دلو باشد این اسم را بر کاغذ
 بکف نقش کند و در موم گیرد و در کوزه آب ریزد و آب از آن بخورد و در
 ظرف آب ریزد و آن آب در خانه میزند تا باید که بطالع سعد باشد که
 بشنود و دعوت این اسم را هر جا که نهد خوار گردد و در روز و در هر روز
 و در وی نهد که در کتاب آدم یا فقیما من کل حیوان و لم یضرب و لم یجأ طهره

ثور الوارع الموضع بد

جعفر

خاصیت این اسم آن است که اگر کسی در وقت غالی ارادت باشد
 هیچ تدبیر فاضلی نیاید باید که این اسم را بسیار خواند و بخواند و در هر روز
 یکصد و شصت و پنج کند و این اسم را هیچ عظم خوانند بجز متابع اسم در مذهب
 صمدی و اگر در روز دهم روزی خواند آن ظلم آواره شود و زندان خواهد
 بفرمان خداوند و در مال و مال چیزی بدست می رسد و بوجه حسن بخرج رود
 و باید که در خواندن این اسم هفت و بیست و نه بار در هر روز و در هر روز
 این اسم را از من اوله آفره در هر روز بخواند و تا تمام خواند عمل کند
 بیست و یک مرتبه صفتش که در روز و در وقت بازگشت و در وقت
 در آنکه اسم عظم است شایسته باختان انت الذی و سعت کل شیء
 و حمد و علما خاصیت این اسم آنست که اگر کسی ارادت و زبان بسته
 باشند چنانچه هیچ کار از وی نیاید و سرگردان بود و بچشم مردم حقیر آید و کسی
 او را اعتبار نکند و روی هر یک کند تمام نشود و کار او بسته بود و خواهد که سر کار
 کار او نیکو شود و برادر برسد و بستی از کار او برود و مستعد گردد و با هم پیل
 روز دعوت این اسم کند و دعوت این اسم چنانست در چهل روز ترک
 حیوان کند و نباتات خورد و دهد کند که مثل زکات چهره می خورد و برنج با روغن
 کهنه به زرد خورد و میوز طافی با عرق پندش کند و آنرا خورد و باید که هر روز

بگو سلطان و سعت کل شیء

بامردم نشینند و اگر در میان مردم باشد سخن کمتر گوید و مدام این اسم بخوانند و حق
 دل و جان خود باین اسم دهد و هر وقت باشد تا چه پیداشود و در مغفله اول علامته
 عالم غیب پیداشود و آن علامت برهت و جهت اول آن است که چون چند روز
 بگذرد و این شخص این اسم پاره خوانده باشد همه عالم بحکم او بزرگردد و باید که قول خود
 ر است دارد و علامت دوم آن است که رؤشتم دوستی لوی رسند خواه در خلوت
 و خواه در ظاهر و اگر بگوید ای پسر آدم مقصود تو چیست و این دعوت از هر چه کسی بر
 خیزد و باری دین مشغول شو که با او لغت بتورسد و او را از این لغت
 کند باید که جواب ایشان گوید و این اسم را بلند بخواند ایشان چون خواندن این اسم
 بشنوند بگوید شوند باید که ترسد باید که او را محضت رسانند علامت سیم آن است
 که روزی هر دو در خانه خالی رود و دل خود هیچ چیز بای نکند مشغول و مقصد باشد
 تا چه واقع شود و مشغول دعوت گردد تا گاه مرغی بزمیند و بیاید و بر برای او نشیند
 و بانگ و نغمه زند و از آن جنبی بخان یا جمع شوند تا از او کو بخترا باشد و مرغ
 بانگ عظیم کند و باید که ترسد و این اسم را بلند بخواند و اگر ترسد بسم باشد که او را محضت
 رسانند مرغ بر خیزد و برود باید که دل نوی دارد علامت چهارم آن است که روز
 هفتم چون اسم را بهان طلق بخواند بعد از آن زعفر در خلوت رود شخصی در آید
 مرقع پوش بر شکر در ایشان نشان نشیند آن باشد که امر باشد و بر روی رت

در هر روز در هر وقت
در هر روز در هر وقت
در هر روز در هر وقت
در هر روز در هر وقت

و من یستقی الاله و یستقی الاله
و من یستقی الاله و یستقی الاله
و من یستقی الاله و یستقی الاله
و من یستقی الاله و یستقی الاله

در هر روز در هر وقت
در هر روز در هر وقت
در هر روز در هر وقت
در هر روز در هر وقت

خالی باشد بزرگ چون در ایسلام کند او باید جواب گوید بخیر و دعوت دارد
اما باید که بغیر از خواست اسلام هیچ سخن نگوید و اگر سخن بگوید بگویم ملامت باشد
ان شخص را می در در رشتنید و سخنها گوید اما باید که شخص از دعوت غافل باشد و نیز
برود و عقلت چم آن است که در مرتب و نظم هر کس در پیش او رود و از او بپرسد
و دیو دیری احوال صیحت این ابد اند که چه کار آید اند و از وی همچو ابد اند اما هر طایفه
که هیچ از این اسرار با کس نگوید و دعوت تمام شود و عقلت ششم آن است که از مرتب و نظم
تا روز حشمت در دعوت باشد و من در مخرج کند و خود در بیان آن باشد و دعوت
نخواهد چون است در آید چو اغزل از سر سپالند و فستید در آن هند و در عین نیست با من
و دانند که روز و تا به وقت شب چنین کند از اند به از آن چه شخص مشربند که او آید
و گویند ای فرزند آدم برخیز و از این اندیشه بزدن ای عرض و صحبت از آن میخواهی
بر بیم و اگر پادشاه میخواست بر من و اگر معنوق میخواهی بر ما و اگر علم میخواهی بر ما
موزانیم و اگر دشمنی داری ملامت کنیم و گویند یا را که منند که بگوئی تو جواب ده که ای
بند کمان خدای مرا با شما هیچ کاری نیست آنچه مقصود است خود بیا بدو و نیز بار بر سر
خواندن این اسم رود و هر چند گویند که از این منند که برون آئی باید که از خای بجنب
و اگر نه بیم ملامت باشد تا روز حشمت و عقلت ششم آن است که چون از حشمت باشد
غلبه عظیم پیدا شود و در فرزند دل فاش شد و مغلها شکم و در غنای پیدا شود خواه بر و خواه

در هر روز در هر وقت

وینا سپید شدن شکر شود هر یک بصورتی و هر یک بسلامتی و هر یک بامری باید
 که او ترک دعوت نکند و هر وقت خود باشد که ناگاه سلطان ایشان برسد
 سوار صیپ باشد بر شتر نشسته و ماری در دست گرفته همچون تازیانه و ماه روان
 بسیار کردار و طبعی زرد و جواهر بر سر گرفته و او ملک اردواح است و سی هزار ارمنی
 در حکم او است چون او پایدار هم کند صاحب دعوت بر خیزد و دست بر نیاید
 و بدل جواب گوید و در سلطنتش گوید و اسم را بچند بخزند تا او گوید و فرزند
 آدم مقصود تو چیست جواب گوید ای ملک الله و ارحم الراحمین و زمین از تو شود
 باد مراد من آن است که مرا بشکر خود نمائی که مرا در همه حال مدد باشند و بکشت از کار
 من؛ و در هر چه را من باشد بدان کار کنند و تو که پادشاه از خانه بخیر مرا
 بهره دهی و در کار من غافل نباشی چون سخن ترا قبول کنند و بشکر خود نماید همه شکر
 یا موحکم تو شوند و ملک ایشان نیز فرمان بردار تو شود و با تو شانه در زد و لایق
 از آن پادشاه در تو پیدا شود و همه خلق بتو محتاج شوند و شرح این اسم بیات
 بطریق مختصایر کرده شد هفدهم یا مَنَانُ ذَا الْاِحْسَانِ فَلَکُم
 کُلُّ الْاِحْسَانِ مِنْهُ فَامِيتَ اِنْ اِسْمَکَ رَتَّکَ کَرِی رَا قَرَضَ بَاکَ
 و در وجه آن ندارد کسی چیزی بوی ندهد چون این اسم را بخواند بختقادر است
 و اعتماد بروی کند و هفت خلق قرضهای وی گذارد و شود و دیگر در هر عمل که شرح

حُوتِ بَرِ

سو عظیم منید و در همه کار فرصتی عظیم باید و مردم روی زمین زیر منت او شوند و اگر
 وقتی که آفتاب در حال باشد که شرف او است بنویسد بر کاغذ بحروف و با خود
 دارد هرگز حقیق عظمی نکرد و در نزد خلق معتبر باشد و عجزش بفرزاید و هر چه خواهد
 بتواند کرد بفرمان حق بی هیچ عجزی و این **الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ**
لِرَبِّهِنَّ و غنبد **رَحْمَتِ** این اسم آن است که اگر کسی چیزی بخواهد
 از روز و شرف و آسایش و خواهد که بگذشت باز یابد و دست غیر بماند این اسم را بر چهره
 سفید نویسد و بخواند و بامیت ذکر کند از هر روز و نویسد و اگر کسی را کجی باشد
 این اسم را بخواند و در روز و در هر روز و اگر کسی بخواهد شرف و بخت
 که نرود بنویسد به نیت آنکه از روز و این اسم را در دیوار بقیه بخواند و اگر بفرمودن
 این اسم را بر پوست آهو بنویسد و بخواند و در میان خشت هند و مجامع
 کاروان نرسد و اگر ببرد دست ایشان بسته شود و هیچ کار نتوانند کرد و بفرمان چهل
 نوبت **يَا خَالِقُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَبِّهِ مَعَادُهُ**
 خاصیت این اسم آن است که اگر کسی بخواهد شرف و از وی هیچ عجز نباشد
 و بپوشان آن روزه بدین اسم را بر بخت آنکه بخواهد شرف کند و در هر
 نماز بگوید و در هر روز که بخواهد شرف و از وی هیچ عجز نباشد
 این اسم را بر پوست آهو بنویسد و در هر روز بخواند و در هر روز که بخواهد شرف

بح ص ۱۱

بطا مدی

پند و حال هر کس که بخواند باشد بگوید و اگر غایب را خواند و نیت او
 خواند هم در آن ساعت از استخوانی بپاشد و باز بویین خود آید و پیش آنکس بپاید
 قرار در آن کمر و بفرمان خداست بیستم بار **عَمَّنْ كُلِّ صَبِيحٍ وَمَكْرُوبٍ**
وَعِبَاةٍ وَمَعَاذُهُ فاصیت این اسم آنست که اگر کسی خواهد که
 کسی را از غش خود بفرار کند و آنرا بخواند و در خطه قرار و آرام کند و در ماهی نقشه
 نوز و جود و یان چه راه او نداند این اسم را بر کافیه نویسد بخت و غفران
 و بر آب و آن اندازد ز بنام خود و بنام آنکس نام مادر آنکس باشد و بر آب آید
 و در بار این اسم را بخواند و با بر آب دهد آنکس از هر دشمن او و پناه دهد و در آب
 کمر و دانه و آب بهر درخت که رفته شود و در ده حبه که پیش از هر سال که کس از آن
 آب بخورد ایمان او تازه شود و قوی گردد و در وقت ترک ایمان هر و بفرمان خدا
 بیست و یک بار **دَائِمٌ فَلَا تُصِفُ إِلَّا لَسْ كُنْ جَلَالُهُ وَمَلِكُهُ عَزَّهُ**
 فاصیت این اسم آنست که اگر کسی دعوت این اسم کند عجاای بسیار میدهد
 و دعوت این اسم بیست و نه روز روزه ببرد و حیوان بخورد و در روز چهارم
 بر این اسم را بخواند و اگر نه یکدیگر و اگر بخواند بهتر بود و چون برین طریقی
 بر هر رسد هر شکر عظیمی بزرگ تر از آن نباشد و بوقوعی نکند و بقدرت حق
 چون این اسم با نام رساند چنان شود و عرق آید و هر روز بخواند و بدید که

یا حیم عقیق
 ک
 ۳

ک
 بابا ز یا نام
 ک
 الیینه کنه جلال ملک عزیه

کتاب صمد

البداية
بأمره

بأمره
بأمره

متصل بخواند تا درین حالت بار خدای تعالی
 لبسغ فی السان السعوانا من خلفه غایت این اسم آن است که اگر
 طالب نباشد و چون هر روز نود بار بخواند اگر چیزی هم بخواند باشد روی از علم بروی
 کشا دهد و هر علم خواهد است آن بخواند و همه فقرها برود مشکف شود و بسیار مغفولند
 و صاحب سالان روزگار دهند و خوشتر از خود دارند که صفت و منزلت ثابت و یقین
 بآلاء الغیب فلا یفوت شی من حفظه
 این اسم آن است که اگر کسی دعوت این اسم کند و هر روز هزار بار این اسم را بخواند
 دولت روی بوران و چنان بزرگ و عاقل شود که از محنت روی زمین روی
 بپایند حفظ بتواند کرد و هیچ از وفات نماند و در صاحب این دعوت شجسته است
 الدین سرودی مقتول جمیع فرجه است که خواننده این اسم اگر چه در بی مدینه
 انقدر ریاضت و هیچ از محنت او فوت نشود و هر کسی او بخواند در زندگانی شود
 نعمان حقیقی
 یا حلیم یا حلیم یا حلیم یا حلیم یا حلیم یا حلیم یا حلیم یا حلیم یا حلیم یا حلیم
 من خلقه غایت این اسم آن است که اگر صاحب دعوت در خواندن این
 اسم محافظت نماید و مداومت کند و بسیار خواند هیچ آفریده با وی مجادله نموده
 کرد و هر چه کند و گوید در دل خلق مستقیم کرد و در میان وی جمله سعادتی آید
 کرد و اگر محبوب کسی کند این اسم را بر خیر شوم خواند هزار بار روی ده

کج سیدی فلا یفوت شی من علی

که قصه شریعت

که او را در بکس از شش او دیوانه کرد و اگر بر بی خواند و بوی دهد تا بخورد هر روز و حجت
 او را دل معشوق زدود و اگر نتواند خواند این رسم را بنویسد بر کاغذ خطی بنام وی و مادر
 وی و نام خود و نام مادر خود و در جای بنیاد و نزد همان اثر خواندن کند و نماز حضرت
 یَا مُجِيبُ دُعَائِنَا اِذَا بَرَزَ الْخَالِقُ لِعَوْنِهِ مِنْ حَافِئِهِ
 خاصیت این رسم آنست که اگر کسی شود و حالش بد و سرگردان و در خانه مان او را باشد
 و هیچ کار از دست وی نیاید و نون احوال خود بخواند و مال از دست وی بیرون نشود
 و از سر رشته خود دور افتاده باشد و از کار روزگار معلول گشته باشد باید که این رسم را
 روز آدومین بعد از نماز عصر صبر و یکبار بخواند و ده نیت غایت دانند باز بهتر است احوال خود در روز
 کار یا نیت قدم باشد و یکبار کیش در کار او باشد و دو بار که بخواند بدست او بر آید و اگر کار
 کند و این رسم خواند باندک روز کار صاحب مال جدا گردد و سود بسیار ببرد و باید که هیچ اندیشه
 بد بخوار نشود و محقق بنک دارد که همه خلق از روی ترسند و اگر کسی شود و مردم از او
 او اندیشه کنند و محوف باشند و این رسم را هفت سال نام نهاده اند که مال خلق بر وی
 بسته گردد و هر چه او بگوید طاعت او را بکشوند و به پسندند و بجا و از قولش بماند که در خواندن
 و هفت در روز و الا کلام از او در دهان محمد
 بِأَحْمَدِ الْفِعَالِ لَكِنْ
 علی جمیع خلقه بلطفه خاصیت این رسم آنست که خواننده این رسم را صاحب مال
 مال و نعمت بسیار بدو دهد که همه خلق محتاج باشند و مال او را بچاک حساب نتوانند کرد و شود

اذا فی جلدی
 ک

محمّد سبیل
 ک

کَر مَوْر

هزار می باشد و ستوده خدیجه علی یقین ستوده خلق خواهد بود و هر که او را بداند
دوست دارد و بوی محتاج گردد و او بر همه سرور و محترم باشد تا باید که در خواران
این اسم تقصیر نکند و ملول نباشد و فرزند رست نکند و اگر نه بیم هلاکت باشد و در
بار آورد و این اسم را بجهت الهی نام کرده اند حیا طایب کرد
اَلْمَنْعُ الْغَالِبُ عَلَى اَمْرِ دُنَا اَلْمَنْعُ رِجَالُ دَلْفِ نَفْسِ اِسْمِ اَنْتَ لَمْ يَكُنْ
نهی آدم این اسم را بخواند و غریز و کرم دارد و تقوی کند و با خود دارد و هر که این اسم را بخواند
و اگر کسی این اسم را بر زمین بکشد و نقش کند و در مردم بگوید و در آب روان اندازد و شوق است
این اسم را بخواند هر که غلبه کند و در پیش خود و تو را بماند و از اقر با خود بزرگ تر گردد و در
خلق به نیکی نباشد تا شود و هیچ کس با او نزاع نکند و هر که او را بداند و در آن روز و محفل
برابری می تواند کرد و هر کس که دشمن وی است بشت گردد و از شتاب بخواند و خدا دوست
دارد و باندک روزگاری با مارت و وزارت برسد تا باید که این اسم را دعوت کند و تو را
گردد و دعوت این اسم است که میت و چرخ و جوانی بگذرد و هر روز سه هزار بار
این اسم را بخواند و با بر خود دهد و سخن از وی دست کمتر گوید و با مردم در زبان کمتر
کند و ولایت خدیجه علی بوی دهد و بلا خوف و خدین هزار بار بر آری الم غیب بر کف
گردد و نور در دل او پیدا شود و نهان خدیجه علی
اَلشَّهِيدُ اَنْتَ الَّذِي لَا يُطَاقُ اَنْتَقَامُ مِنْ هَيْبَتِ اِسْمِ اَنْتَ كَمْ هُوَ

سَرطَان دَا

نادر

شاید و ستم دشمنی را و عقده لسان را اینر شایسته شمش خافیت دروی
 هست از محبت و مددوت و زبان سب و خواب بند آمد این کتاب یکلیک شرح
 نمیتوان که تطویل آنجا که اما بطریق مختصار گفته شد بدین اسم بجای علم است که
 اسما و زینها و ما فیها که حق تعالی افزیدت بعبادت این اسم قایمیت و در سل و در دست
 که این اسم بر پیشانی حضرت عیسی علیه السلام نوشته است و چون بند کمال خدای تعالی
 عظمت و بزرگی این اسم بدین دست از جن یثرب بردارند و اگر همه عالم منکر شوند و شکر
 بفرمایند و در دست و غوغا پیدا شود و خون رکش ظاهر شود و جوش و غوش درین
 عالم باشد و وقتی که در شکر رومی بهم آورند صاحب غوغا این اسم باید که دل کند
 و از شکر ایشان ایمن گردد باشد و هر دو کوشش خود بگردانید و اگر از کوشش بیاید که از
 وقت باز دین اسم را هفتاد و یکبار بخواند و با دستان هر دو شکر دهد و گوید که ستم
 دست و پای شکر او هر نوبت که خواند این بگوید شکر قطعاً حجت شوند کرد و اگر با
 خواند و بسج آنجا که و حجت رسد بدل شود بفرمان خدا بفرمان و پس بپوشد و بپوشد
 که حجت کند بر همین پس و اگر کسی خواهد که کسی بپوشد و بپوشد بدانند بجز خدای تعالی که همه
 هزار و یکبار بخواند که بعد از این هفتاد و یکبار بخواند که بپوشد و در دست و در دست و در دست
 که بپوشد و بپوشد که مقصود حاصل شود باید که کار حجاب کند و اگر نه خود بخواند
 بفرمان مقبره ای و اگر کسی این اسم را بجهت محبت بر ورق لاخوردی و نیت کند و بخواند از

غایت دوستی دیوانه کرد و اگر کسی بر کاغذ نوبید و در آتش اندازد و عداوت پیدا
 و دشمنان نیرشون بت و اگر بر جوشان و نوبید و برب آب سکه در برنج اندازد بر نیاید
 که خصم او نکشت شود و اگر خواهد که بی درشتی خود بفرار کرد و از این اسم را بر برنج نوبید
 و در خانه نیکس در دیوار متبذنه نهان کند عاقل شود و در بر وی و اگر نوبید و در دیوار
 کلاه نهد و بدوزد و در دیان دشمن بسته شود و شرح این باب است بمقتضای خواست
بِأَمْرِ الْمَلِكِ الْعَلِيِّ قَوْفُ كُلِّ شَيْءٍ عَلَى الْقِيَامِ
 عاقبت این اسم است که اگر کسی از خبری میسر باشد و قطعا باز نماند چون صاحب
 اسم صدق بزیارت کاهی رود و سکه رکت نماز کند و هر کجائی فایده کتاب یک پود
 از دست سکه باریک کند بگذارد چون ندانند فایده شود صدوست عجا این اسم
 بخواند و از صدای آن درخواهد که باریک کنی این نام بزرگوار که در دل شخص اندازد که جز
 بمن باز دهد و بر سخت و بر سخت فایده دل او اندازد که بجز ابوی باز نماند و اگر با خواند
 معتبر و بزرگ باشد و بر همه کم کند و هیچ اندیت بوی نرسد و در بر نهی باشد و خلق
 وی خوشتر باشند و اگر دایم خواند حق تعالی اراقت کند باشد **بِأَمْرِ كُلِّ**
جَبَّارٍ يَفْخَرُ بِرُسُلَاتِهِ عاقبت این اسم است که اگر خواهد کسی را بفریاد
 و کسی را در نیل کند در جایی رود که آب او بیاد و نیکت باشد و این اسم را در جایی
 بخواند و کسی که مرا بجز که در آن خواهد که بخواند خود را در نیل کند و عاقبت کرد و بفرمان

بن

ل بِأَمْرِ الْمَلِكِ الْعَلِيِّ قَوْفُ كُلِّ شَيْءٍ عَلَى الْقِيَامِ

بِأَمْرِ الْمَلِكِ الْعَلِيِّ

بِأَمْرِ الْمَلِكِ الْعَلِيِّ قَوْفُ كُلِّ شَيْءٍ عَلَى الْقِيَامِ

بِأَمْرِ الْمَلِكِ الْعَلِيِّ قَوْفُ كُلِّ شَيْءٍ عَلَى الْقِيَامِ

که قوس

بمانده

که عجب

بالکف

بافزاید

بالمکمل و در کمال

از کین حسد و عداوت و حوس و نجل و باید که جامه پاک پوشیده باشد و طهارت
 باشد و حوزی چیزی باشد که حیوانی نباشد و از زایل حلال شود و منصف او حاصل شود
 است به تاج **یا فادوس الطاهر من کل شیء فلا شیء**
یجاد له من جمیع خلقه غایت این اسم است که چون کسی مداومت نماید
 این چهل اسم کرده باشد و این ترهله بجای آورده باشد و این اسم سه بار در دل او
 زحاجی شود باشد پاک همچون آب و پارس بر او مشکف شود چون این اسم خواند
 اگر خواهد بوقت باران یا در دوزخ و برق بگریزد و در لاله در اندازد و آفتاب در
 سید کند و در دوزخ و در عظمیت این اسم باید که طهارت باشد و اگر در طهارت
یا مبدی البرا یا معید لها بعد قاتلها یفعل
 غایت این اسم است که اگر کسی بدر مرکب رسیده باشد و در پنج اوج باشد چنانکه
 بهم ملکات باشد و طمع حیات از روی بریده باشد صاحب این اسم که شریک چهل اسم
 بجا آورده باشد و تحقیق هر اسمی داشته باشد این اسم را بخندد که خواهد بخواند و با دیگران
 مریض و دم صفت باید چنان که کمان بر بند که مرده زنده گشته است و اگر کسی بدست غنا
 بر بند و هیچ تدبیر خلاص او نباشد صاحب این اسم چنانکه گفته شد بشرایط این اسم
 پشت آنس چهل بار بخواند پشت خلاص باشد بدو عتق و در دست خواند
 تصور نیکی کند بر حق صفت و حرمت خود و فاعل است مقصود هر دو چهار صفت

نور کو

عن

قوله

بِأَجَلٍ الْمُنْكَرِ عَلَى كَيْفٍ فَاعْلَمْ

الْبُحْرَانُ

وَالصِّدْقُ وَهَلْ

اسم را شستیم و بخوی و چه اخروی و آنکس که دعوت این اسم کند هر چه
خواهد از دستش بر آید و هر که خلق از او طلبند بر آرد و مستمعه افضل شود و صاحب قدر
گردد و صاحب کمال راه خدا از حال او آگاه شوند و همه طلب او کنند و او را بچونید
و از خلق نغور نکنند که هیچکس را ستمند این اسم نبخشند و دعوت این اسم
چنان است که چهل روز در خلوتی بنشیند و این خلوت در کوه طلب کند
تا خلوت دست دهد و درین چهل روز با هیچکس سخن نگوید و از زینت کس چیزی
نخورد و کسی که متقی باشد و خجسته و خجسته کند و مردم را دنیا زرد و دهر زرد
چند که تواند بخواند و خود را بفر مشغول سازد و این اسم را درست خواهد بود
واقع گردد و در باید که چه روی میدهد اما باید که حال کشف و خلوت با کس نگوید
تا نماند قدم گردد و اگر کسی بگر کند و با مردم شفا بخوید و با مردم بدی در خواست باشد
باید که سه روز روزه بدارد و این اسم را هر روز ستر هزار بار بخواند تا از آن بگذرد
فدا شود و نجات دهد و همه کس در و اسرار این اسم بید لغویان حدیث است
یا مَجْدُ فَلَا يَبْلُغُ الْاَوْهَامُ كُلَّ شَيْءٍ وَتَحْدِ
صفت این اسم است که صاحب این اسم ستوده زبان خلق گردد و از خرق
یا مَجْدُ فَلَا يَبْلُغُ كُلَّ شَيْءٍ وَتَحْدِ وَتَحْدِ وَتَحْدِ

بِأَجَلٍ الْمُنْكَرِ عَلَى كَيْفٍ فَاعْلَمْ

سُبْحَانَكَ

بِأَجَلٍ الْمُنْكَرِ عَلَى كَيْفٍ فَاعْلَمْ

یا مَجْدُ فَلَا يَبْلُغُ الْاَوْهَامُ كُلَّ شَيْءٍ وَتَحْدِ

الح حبی

تا مغرب نام و میت او را در کوزه رو برود و همه خلق شتاق او شوند و از میت او استقبال کنند و مرا بپند
چون آفتاب معروف و مشهور شود این است که
یا کریم العفو العادل انت
الذی ملأ کل شیء عدلاً و فی صفت این اسم است که اگر کسی آن را بخواند و بگوید که در یک
دکف دریا و سواره همان و بر درختان باشد این اسم را بخواند و مداومت کند آن کن و چون که
از وی فرزند مادم که باز برسد کن و فرود و اگر پادشاه یا بزرگی که کسی در محضبت شد و این
نخله در آن شمع دست شود و عیار باید و اگر کفن میت نوسیدن میت که در زیر دلو را
نذاب قبر باشد و سؤال شود و بگوید که در دوسه پیل خفته شد بهشت که کور است
و اگر کسی این اسم را بخواند کارش بر وی وی کث و کرد و عبادت و عمل او بهتر
بفرمان متعالی
یا عظیم النساء الفاضل و العزیز المحمد
و الکبریاء فلا یزل عن عرشه فی صفت این اسم است که اگر محتاج و بزرگان باشد و نفع
دنیا خواهد این اسم را باید که بخواند که بزرگ شود و مال باید و فقر و ورکار شود و او را

لَا قُوَّةَ دُونَكَ

بِذَلِكَ

مر سلطان الصنائع

بزرگی او در جهان اشد و نام او در جهان به نیکی مشهور شود بفرمان متعالی
یا عجیب فلا یمنطق الا لیس بکل الاله و ثناء علیه
فی صفت این اسم است که چون خوانند این چهل اسم بدین نام رسد باطن او و نفع
شده باشد و همه جن و انس و حیوانات مطیع او شوند و هزار عجایب بنده که کسی که
نذیده باشد و زبان خلق بر وی بسته شود و چشمه های حکمت در دل او پیدا شود و علم

بر زمان آوردن کرد و میر که روز جمعه این اسم را پخواند نه از نماز جمعه را می آورد
 و در دل خلق غرضش و نفعان حق سبحه و تعا
 دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُلِّ كَبْرَةٍ وَمَعَاذِي عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ
 يَا مُجِيبِي عِنْدَ كُلِّ دَعْوَةٍ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَمَّا نَكَ مِنْهُ قَوَائِدُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ تُحْكِمَ لِي
 أَنْظَارَ الظُّلَمِ لِلرَّيْدِينَ بِي الْكُشُوفِ وَأَنْ تُفَرِّقَ قُلُوبَهُمْ عَنْ شَرِّهَا
 بِضَمِيرِهِمْ إِلَى خَيْرِهَا لَا تُمْلِكُ عِزُّكَ اللَّهُمَّ هَذِهِ الدُّعَاءُ مِنْ مَوْلَاكَ
 الْأَعْيَانِ وَهَذَا الْجَهْدُ مِنْ عِلْمِكَ التَّكْلَانِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِإِسْمِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ الطَّبِيعُ الطَّاهِرِينَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ غَايِبٌ بِنِ اسْمِ آتِ كَسْرُكَ دَرَمِ كَارِي خُود مَانْدَه
 باشد و کسی بغیر او در سید یا بدست عالمی گرفتار شد باشد یا در زندان گرفتار
 شده باشد و در دعار او بسته باشد چون این اسم را نوزده بار بخواند از آزارت و بلا محفوظ
 گردد و در دل خلق رحم او پیدا شود و شرح این چهل اسم را در کتاب مستطاب که در حق
 این اسماء بدین حالات قیام نماید مخصوص است علی بن ابی طالب و خدای عز و جل و هر که در این
 شت آورد و کافر گردد در روز محرم هدم از دوزخ و بی شکر لا یدر رحم مندرست مع تقی
 و انصاف است که در این کتاب گوشت شده و نه در مطهری بجز ۱۲ یا علی آورد کسی بجز

میزان

بِأَسْمَائِكَ ع
 يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُلِّ كَبْرَةٍ
 وَمَعَاذِي عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ
 يَا مُجِيبِي عِنْدَ كُلِّ دَعْوَةٍ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ هَذِهِ الدُّعَاءُ مِنْ
 مَوْلَاكَ الْأَعْيَانِ وَهَذَا
 الْجَهْدُ مِنْ عِلْمِكَ التَّكْلَانِ
 لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِإِسْمِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى
 اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 أَجْمَعِينَ الطَّبِيعُ الطَّاهِرِينَ

بسم الله الرحمن الرحيم
 و هو الله تعالى

و الحمد لله رب العالمين و صلوة الرقيات على محمد و آله الطاهرين و بعد فندما اذ لم يحس كنه
 اسرار حقيقة ما دعى الى باب لطيفة جمال الله و الذين معه الزلق تخرج ما جاب به من طرفة
 و لا من تصغير على ابن ابي طالب صلوات الله و سلامه عليه عن نوال كبرين زياره من غير غش و كنه حقيقة
 و هو قوله ما الحفظة قال عيسى السلام مالك و الحفظة قال من انا و انت صلوات
 قال عيسى السلام على ولكن اخاف ان يترشح عليك ما يطغى منى قال هو و
 ينجب ساكنا فقال عيسى السلام الحفظة كشف سجات الحلال من غير اشارة
 فقال من دنى بي انا قال عيسى السلام نحو الموهوم مع موهوم المعلوم فقال من دنى
 بي انا قال عيسى السلام هتاك الستر يغلبه الشر فقال من دنى بي انا قال عيسى السلام
 جذب الاحدية لصفة التوحيد فقال من دنى بي انا قال عيسى السلام
 فخر لشرق من صبح ازل على هياكل التوحيد اثاره فقال من دنى
 بي انا قال عيسى السلام اطف السراج فقد طلع الصبح قال من دنى بي انا قال عيسى السلام
 منها هو شي الثابت الواجب بذاته الذى لا يمكن تغيره بوجه ما و لما كان كبرين صاحب
 القلوب طاب المقام الولاية الذى هو المقام فى الذات الالهية فظهر حاله
 عن حقيقة ما جاب عليه السلام بايدل على ان مقامه عال بعد عن مقام صاحب القلب و تفرقه
 الله صاحب التوكل كما من نعم تبارك نور التوفيق و الهداية و ساقى ساقه كبر و غفيرة لطيف
 بهم كبير عبق كالم و يا فته فته فته و هو قوله عيسى السلام مالك حقيقة غير من انت من الله
 المقام ما تكون فى مقام القلب و مقام وجودك و هذا تشويق منه و تحريك على

منه عفو

البره فقال اولست صاحب شرك اى لم اكن مستعدا لذلك استمع مع طلعت على ترك وستر
هو بمنزلة الذي لا يمكن ظهوره على السمع فنف نية تستمر القوة الفكرية فلا يقطع عليه الا من ترقى عن
عن مقام النفس وقد يقال على القلب الوصول الى مقام الروح عند ترقى الروح الى مقام الوحدة
لطافته ونوره تيرتخس تيرتجده وبعد من مقام النفس والقوى وح لا الطبع في ذلك الا من ملك
البره ولا النفس السر لا في وجهه للنور الذي على الروح لا في وجهه الذي على النفس ولا يند الطبع
الترجما اولها منها هو المحر الاول طبع عن استعداد له لذلك مترقية عن مقام النفس
على سره وقوله عليه السلام في جوابه بلى ولاكن يشع عليك الطبع حتى تصديق له انه يستعد لذلك
لذلك لم يعلم لكنه غير وصل اليه لان شرح لنوم من صاحب الحال فلا يكون الا على استعداد
القابل وبذلك يعلم يدل على انه عليه السلام في مقام التكدير والاستقامة وتكلمين وان
كذلك في مقام القلب فبالترقيان يصل بعد الى مقام النفس حير يدرك حقيقة اذ لو لم يكن له الحكمة
مقام الاستقامة وتكلمين في الولاية وهو مقام تقابل بعد الفاء في عين الجمع يكون مستغرقا في الذات
الاصدية لم يكن له وجود غير طبع منه شيء ولذا لو كان كمال في مقام الولاية مستغرقا في عين الجمع
عليه السلام في مقام تقابل بعد الفاء موجودا بالوجود الموهوب كمالا متمسكا بالنور
اللاصدي كما وصفه النبي صلى الله عليه واله على موسى في ذنبت له بطبع منه نور غدا من نور
ويرشع على استعداد ذلك فانظر لم بين سره الذي هو النور اللاحدي الذاتي وهو نور ووهب
وبين تركيبي الذي هو نور كليات الصفات في مقام تقابل السر وهو نور الحاشية والطلعة للام

فرمیں ہوں اور سرور و طول العیال من حق یقینا و جلالہا و قول کیل او شکت تحت
 معناه ان للثقل حتی اذ لم یثیر بسؤل غنہ لم یطیبه و لولم یستدل لادراک المطلوب لم یثیرہ
 و لہذا قبل الطلب والوجدان تولان وقال بعض العرفاء ما لم یکن الہم یطویم لکن لم یطویم
 و یصدمہ نہ تا اذ عوکی استجب لکم وقولہ ویتکم من کل سالتوہ و کما یطلع علی
 مقتضیات الاستعدادات علیہ و یجب علیہ التقلید علی حسب مقتضای الاستعدادات فلا یجب
 سالتوہ و لہذا اجاب اولہ بقولہ علیہ السلام بحقیقہ کشف سمات کمال من غیر شرا
 و ہو جواب علی رتبہ انما اذن لکل صاحب لقب و ہو مقام تجلیات لصفات الہیاتی
 ہو جواب الوجہ بانی بحجب لصفات کمال ان اجمال ہو نور الوجہ من دون کمال
 والوجہ ہو الذات الموجودہ من حیث کمالها و سمات ہر انوار تجلیات لصفات الہیاتی
 و انوار تجلیات ہر محج الوجہ و ہر انوار تجلیات لصفات سمات کمال کمال انوار
 تجلی الذات یتیمی سمات کمال و قولہ علیہ السلام من غیر شرا یرای بلا اشارہ و عقولہ
 اور حقیقہ لانہا ثیر با ثمنہ و ہر عبارہ عن مقام لفظی بحضری حقیقہ ہر طبع الوجہ بانی
 بکشف حجاب لصفات عنہ نفی سمات وجہہ ما سواہ فلا یقی الاشارة الی شئی کمال
 الہ تعالیٰ من علیہا فان یبقی وجہ کتب نہ کمال والذکر لکم وقال ہر انوار کمال
 الہ وجہہ و مصداق ذلک قول النبی ص علیہ السلام ان للہ تعالیٰ سبعین لفظا
 من نور و ظلمہ لو کشفنا لا حترقت سمات وجہہ ما اثر الیہ بصرہ من خلقہ فہذا علی

اجمال

الى مقام لغف واسترد من دراجي الصفات الى عرفة كشف الذات ولو لم كشف
 بذلك لو فور استعداده وعلية ان ذلك لكشف قد يكون مع كون صاحبه في مقام تكوين
 ولا يدل على مقام الوحدة الا بالانضمام فان الذات اللاحقة لا يجوز ان الصفات التي
 يلزمها واما استزاد لبيان فقال عليه السلام نحو الموهوم على صحو معلوم شاصلوات استزاد
 عليه بالاول الى ان التكوين انما يكون بحسب ان صاحبه وجود غيره بالتوهم ليس وجوده
 في الحقيقة النفس موهوماً استغرو شح عليه استلزام قوة الوهم وسلمان استيطان على
 فمن خصلته التي من عباده مجاب عن ذلك الوجود الموهوم الذي ليس الا لفناً خالياً
 لا وجوداً حقيقياً يتنجس الى لغف ولذا قال بعض العارفين الباقي بقى في الدزل ولغفاني فلان
 لم يزل والثاني ان الالهام لازم للذمة الالزامية هنا انما يكون للبطنة القوة العقلية
 واختار العقل كثر الصفات وانشع عن عروج عن الكثرة الوحدانية فمن عرف الحق تطلق
 العلمي لم يخلص عن عجب الصفات الى عين الذات ولو لم يرتق عن الكثرة الواحدة الى
 محصة اللاحقة فلا يكتشف حقيقة الدامن غزل عقله بنور الحق ومن يكمل الله كماله قال الامام
 الحق جبر بن محمد بن عليهم العشق جنون لهم فقص معلوم عن غمام كثر الصفات ومن
 كدورة الدخبات وارتفعت الكثرة العقلية عنه بنور الحق كعشق حقيقي وحب الذات حتى
 يبلغ صاحبه مقام القدس الذي اشار اليه بقوله عليه السلام وكما ان الله لا يبدل نعمه
 عنه الى آخرة فصار علمه عيناً وتوحيده حقاً وشهوداً وحيّاً لا علماً وبياناً ولا نقصاً

والعقل وطرد بها عن طريق حرف ان لم يكن ذلك الله بطوره سلطان العشق وذكرك
 اختيار اوله منوطا بقرائن رادته فانك قد قلت عليه فطرد الوضوح فقال عليه السلام تمك
 التزلزلة التزلزل انك نعمت ان لك ستر ولا تلتك في وجوده فمادام ذلك التزلزل
 ضعيفا كامنا لقدر يقدر ان كيمته وقلب الان يخفيه فليس صاحب حقيقة بل عالمنا فغير
 حمت واذا قوى وعلت وظهر سلطانه على المقدر ونظير نور العقل بنوره كما يحكي نور القمر
 بنور الشمس وجدت مغلوبا مملوكا اسرا في قبضته وكان حالك في اربكته وبعونه كمال
 الجانين ومنتك سترت عقل وشرع لقوة الحب وجدت ذات حقيقة فليس لك ان
 ذلك مقام اسكر وهو على حسب حال التامل فقد كبر بعضنا لكن بالايك بغيره وفيه تزلزل
 احداهم من شراب الحب اصناف ثلث بغيره ولم يكن لقوة استعداده وكمال حاله وكرهه
 باق منه كثيرا كان قال موسى عليه السلام ارز انظر اليك بالنسبة الى حال محمد عليه السلام
 عند قوله تعالى فيه ما زلت اصر وما طغى فلا يزمن عليه است حصول الحقيقة كما قال فيهم
 شربت الحب كما بعد كاس فما فقد شراب وما رويت فاستراذ ليان فعلم عليه السلام
 قوه استعداده فقال عليه السلام حذب الاصدية لشفعة الصفة التوحيد اي التباينة في تلك التزلزل
 قوه حذب نور الذات في كسرة الهدية التي لا تستبالي للكنزة فيه صلا لشفعة التوحيد
 بالكنزة في حبة رتبة في كسرة الوصية التي هي مثل السماء والصفات وذلك المنز هو
 العين الكافورية التي هي شرب مقومين خاصة فليدعي مع هذا كذب في شرب الكفاني

للغير عيّن ولا اثر ولما كان كماله في رتبة مقام الوحدة ولفها في الذات وان كان
 الولدية ليس كمالا تاما لان صاحبه لا يصلح للهداية والتفكير لم يرجع من الكبر الى التفضل ومن
 الوحدة الى كثرة ولم يصل بعد الى مقام الحق بعد سكونه لم يحصل له مقام كماله متساويا
 البنى تحت به عليه وانه في قوله تعالى فاستقم كما امرت استوضح وترادى بين فقال عليه السلام
 نور يشرق من هج للذال فيلوم على هياكل التوحيد انما هو ظهور النور الذي في الدردى
 الذي سينا نور الوجه المشرق من ازال للذال اللدج على مظاهر صفات كنهية وذاتية
 هراي ان لموجدات وسماء عليه السلام هياكل التوحيد ارسوا سماه على مقام
 التوحيد فبها التوهم الغيرية انما هي صفاته وافعاله غيبي ظهور الذات في مظاهر صفات
 وشهود الوحدة في صورة كثرة وهو كبر في عين التفصيل ووجود تفاصيل في عين
 وعند ذلك غلب حال كمال فكر وذب الشوق عن ان تماسكه فاستراذ لبيان فقال
 عليه السلام اطفئ السراج وفتش طلع السراج اى مع لسان العلم وتركى احد العق
 واطفئ نور العقل الذي هو بالنسبة الى نور الحق كالسراج بالنسبة الى الحق فقد ظهر عليك
 بتاثير نور الحق وادبته التي هي بالنسبة اليه نسبة نور الحق الى نور الشمس وقت السجود
 وعند ذلك استلج السراج الى السراج وله الحكم كفاي اسرارها مستبها على قدر كماله معبر
 عنه ليله الدرب تاسع ندمو لمظفر من نور الحق بقرى هزاد وحيث شئت ان تروى
 مدح فاعلم الدرس الذي هو كما اخذ عليه اي انحرافا كما في النظم لفظه الى كماله

بسم الله الرحمن الرحيم
در شرح محکوبات ارواح جن و انس و پادشاهان و سلاطین و وزراء
و هر کسی باشد از مرد و زن و خوش و طبیب و هر چه در عالم باشد
از اینها که خلاف شرع واقع نشود و این عمل از هر ارادت و طریقی مستحضر
آن است که اول اسم مخفی باشد که چنانچه بحرف بیجا بعد از آن
بعد از حرف مرکب یک اسم از سوره پیش گفته از جمله نور و اسم
تحریر باشد چنانچه احوال دارد که موافق و مناسب آن اسم است
از عدد حروف بیجا بعد از حرف مرکب از سوره تبارک
بعد از خود شتر تا تمام شود مثل اسم محمود باشد دفعی که نویسم قل
شجر نایم که این سوره را ملاحظه کنیم که چند حرف است یعنی بیستم
که حرف است مگر که بیستم بیانی از بیستم تا آخر که چهار حرف است

71

www.paydownload.ir

دو آنکه دالتعلب برکاتشخص کثرت بالیدیا هرمنوی بد
 بعد از رخ دور شش روز چنان موی بر آورد که لوایش خواند زیره که
 روغن زرده تخم مرغ پوست ریش خفله آتا باید در روغن تسبیح جوش
 باشند بعد از آن اشیا را با یکدیگر کو بچانه بزدکی پس بر جاله
 موی بر آورد بدول آه طریقی در بیان عرقه لبول دو مثال شود مگر
 با بعضی مثال دوغ کوز دروغ شود در یفا از موئی سماع شد که
 عرق لبول بهج محال بر شد به تسلیم جوبه در شب در پاره شمشان
 با یک مثال خود پوست را در یک سینه آه فسیا یزد علی القیاس
 از آب صاف آن بدون چغندر دندان کوز دروغ در شش و
 احتراز نمودم در آه روز از حرکت اجابت نمودم بنفیر موار که
 با درار نمود و با همیشگی لکیده رخ شد و شش لقا ندر غرض

در انوار

در شیشه طویل العنق کیده قدری بوره در آن پس کند بکف دست بکشد
آید و اگر سرخ نهند قوی ز کجوشن آید قبله الصدع که در بوشنه آید دهد که نشد
در شیشه ضیق الزام کرده و قدری کمر پشته تار او نموده و در مکان غیر نفوذ
طریق نفوذ ضرر را بوره کلبه با سکه کهنه بپایند و قدری کافور و زبد بپاشد
پا میزند و بلفظ سفید را فروزند چون بر یکستان طلا نمایند ضرر رسانند
اینضا نمید و مثال آن را در اشرفی که ضرر رساند کافور را با کزبره
رطب ساییده و تبدیل ملطخ نموده بعد از حفاط بپاشند از دوا اینضا
چون با چه داشته را بشت و کافور ملطخ سازند همین آثار را دارد و عمل آن که با
آتش کجوشن آید و شش طبع النعام را سخی گفته در در یک روزند و در یک بلای
برف و یخ چو شش طبع در کاغذ کاغذی چهار پلو بطریق آتیه پرب
ناید و بشت و کافور ملطخ سازند بعد از حفاط هر چه خواسته شد در ملطخ نمایند

صنع که بر عضوی از اعضای انسان باشد سیاه کند مرتب را
 بآب آملک ساییده و بر آفتاب صدید قدری غسل کند که استعمال نماید
 لعوب چون غفلت کند که در راه افتد آلوده در چرخند بر غرض نیست
 آلوده بر کسب و روزند هر چند پیش روی خود منعقد و معوج نیست لعوب
 چون سوره و برف را با کج گوید و مزوج نمایند در هوای گرم بستان
 آیه را بخند سازد ایضا در دشت دینه انا که مداند خند دانه دارد که
 سانه را شمارد که خند تقویت بیشتره مقدار دانه حبابه
 علاج علی چون زرد در کوی شنی باشد قدری جگر کوسند و شفته
 اندکی مشک در آن پاشید بخامد جگر بسته در دهان آن شخص
 بکلی بود که نذر بویان جگر چید و برون آید و بسیار جویها
 جوهر زرق زریق را در میان عرق تراب پاشد صل نمایند و قوی شود

جوهر کشند طریقی کشیدن جوهر لیمو و سبب و اینست لیمو با آلبا بود
 هر چه خواهند که بپوشانند یا بپوشانند و در کمال است و در کمال است و در کمال است
 پاکیزه کرده بعد از آنکه در میان طغاری در حقیقت بود و در کمال است
 مزده بعد از آنکه در طریقی کشیدن جوهر شده و کمال است و در کمال است
 و در کمال است و در کمال است و در کمال است و در کمال است و در کمال است
 کشیدن و در کمال است و در کمال است و در کمال است و در کمال است و در کمال است
 بود و در کمال است و در کمال است و در کمال است و در کمال است و در کمال است
 کشیده این که این جابیه کشیده در کمال است و در کمال است و در کمال است
 و در کمال است و در کمال است و در کمال است و در کمال است و در کمال است
 طریقی کشیدن جوهر و در کمال است و در کمال است و در کمال است و در کمال است
 و در کمال است و در کمال است و در کمال است و در کمال است و در کمال است

ت به ۴۰ و خل که ده بر رفته و شاد بخت و ترش بود
بعد تقد رکاف عرق داخل کرده نبوی که ملائیکه است و جبر
میکشند هرگاه و قطره بر سر رفته کند بهر دست و این روش
که بجهت چسباندن کرشمه و بوی شاد آن محبت است که
ریشم می سفرا و محرم و آب کرده در وقت حاجت
بکار برد نوع آنکه بلسمات مانند زکیم می سپرد معیسم
چون گفت لطیف او نیز مستطد در این نوع در کتب بسیار کرده
و ابو کر حشی مبالغه نموده است لکن غرض از این کتاب چیزی است
و آن باز نمودیم و شکر دیگر جوانی که چو نذر در سونو
و چهره مایل دیگر گونه نماید این صلیتی است لطیف با هر است
دخین خوانند و هر وقت بهر نامده عودس عود و بذر

و همچنین کتابی که در این رساله است پس از هر غنی می خورد و خود کفار بر روی
 کتاب اقلیدس و اریستو می نویسند و می گویند که در اینجا است هر چه می بیند و در آن رساله
 نزد و نیال می خورد و می گویند که در اینجا است هر چه می بیند و در آن رساله
 می بیند که در اینجا است هر چه می بیند و در آن رساله
 می بیند که در اینجا است هر چه می بیند و در آن رساله
 می بیند که در اینجا است هر چه می بیند و در آن رساله
 می بیند که در اینجا است هر چه می بیند و در آن رساله
 می بیند که در اینجا است هر چه می بیند و در آن رساله
 می بیند که در اینجا است هر چه می بیند و در آن رساله
 می بیند که در اینجا است هر چه می بیند و در آن رساله

خارشیت را از قاع تا یک پا و بر سر کتان نهاده در لوبه بچسباند
 یک جوع را از روعن شیر در کتان و کمی از روعن کک جدا جدا بنه هم زد و بکشد
 بسن نشسته مرغی است که از او یک کله و خونت کشند یا دند و در پنه
 کنه نهند کاه در کوزه نهال نهند و سه بربندند و اندر سال مرغی بچسبند
 گرمی است که از او رفته گویند کاه باید و شتر شترین کفشد خفا بکشد
 نشد ساختن کوزه با در و چوب بکشد در میان دوخت غلام با کوزه بکشد
 زیر کاه بکشد به جاکها گرم بود و وقت گرم بنزد در او زغال کاه باشد
 خاصه در وقت که سرد در جوع خوب باشد و این خوب است که گرمی
 یکشنبه روز پنج کوزه کاه با در و چوب بکشد در کوزه کند و کسر
 به بند و در خانه تا یک هند که قاسب دلو نیامد و با در و چوب بکشد در کوزه
 گرم بنزد و اگر گرم بنزد در کوزه قاسب کم با و بزی تا چند روز در آن

روغن بر جانی خرم کز دم نالده شود در دست نالده و اگر یک قطره
 از آن در پشت کند سر درد مانع نکند یا خایه او باند کم بایند و در میان
 کما به صبر زید خاتره بگویند چهل روز ماری از آن بیدار آید که هر شب بزنند
 ماند و چهل روز بزند و هر که از استانه در سایه خشک کند و قدری آن
 در طعام بخورد کس در هیچ کس که در چای کم نیک آید بیدارند چند عکوت
 دراز ببارد در پشت فلک و شرف خندان در لوکن که زرد بپسندد
 شانه روز که از دهگاه بروی آورد با پیه کشف بگویند تا بزم
 شود و در شش سرخ در کوزه بکنند و مفت روز و شب بارورید
 سبکین کین ماری کرده بدو خود را از آن نگاه بپسندد
 و اگر عوض عکوت بوزه مکس باشد بدتر کوش مرغ همه
 چه کشف بگری و حب لنسیل و جاد شیر کند که جل را بگویند و بکنند

خور کنند و آن حبس سازند خور و خور چند کوی و در زیر چاه
 که مریخ در او پاشند و در کند چون در مریخ پاشد پاشد که اگر کند
 باید قدری روغن بنفشه و چوبی بخورد و بپزند و الا آریان باز کرد و عجب کند
 چون این پخته پاشد و آب بشویند نیک شود و بهوش آید و غنی
 ریشین در شش و در شش یکم بپزند و در آب بپزند که میان در آب
 فرو کنند و با جع شوند و چند که خورسی توان کرد که در شش کوشه
 با چند خون کاه و چوبی کن نیک و در قومه نه چنانکه آشنی بر دوشش محکم
 آب فرو کند از هر ماهی که بداند نزدیک باشد آید دام در فلک و چوب
 باید کرد و پاره کنند با کوه که بپزند و شش می غان بپزند چون
 مرغان به خوردن آید و آب بهوش کرد و در زنب که در کلوشان نزدیک
 شود شحم کند و دی که در و یکدیگر آغازند و در و دی که بپزند و در و دی که بپزند

در آب نهند و این پود خوش بخت و بر روی آب شعله در کسک
 بایک بر شنبه چون مرغ بگذرد است که در بهر شعله خیزد بچونان
 تا چون بفرماید و از آن قضاها سازند هر مردی که از آن بگذرد در شایسته
 و در فصل کند و آب سرد بر او بکشد و چنان اندر هفت و بیلو
 محبت از کسب کا و در نیمه غل لطیف است چنانکه نقشه اندمال برج نور
 و جای زهره و دقت عمل بکند نگاه، بیدار شدن کعبه پی رست کا و
 تازه ششاعت تابان بکوشان و باقی روز در آب بگذارد و در کینه شاد
 نه و هفت روز تمام بگذارد تا روز ماه و هفت تار به بر او بگذرد و نگاه در صلا یه
 نیک بای و در آب بر زمین چنانکه بگذرد چنان بگذردی بای کیاعت
 بگذرد و آب سرد بشوی و بر کوی کنان پاک کند و پاکیزه بای روی شنبه
 پذیرد و نوری لذت مند و در صلا شعی غریز که در دهان و فقهه زمان او را و در نازند

سبب این نسخه
 شمس المصطفی در روز دوشنبه در آب
 کتب نموده در کتب بکشد و باقی
 چنان که در کتاب بکشد و باقی
 که در روز و شب بکشد و باقی
 ختم و تقصیر است

بگرند شاهی اندر رخ اندر میان او را سوراخ کند و موی شیر و ساقه را بچرخ
 تو اندر بقوت را و نهند و سحر را حکم به بندند از مرد و جانب چون عیار اگر
 با چشمین دارد از او شکوه و بهای مردم را آید و اگر شیر کند از سرش ساند و دوم
 بهر از او دور شوند با خنجر و شیرازه و با خنجر و دهن کهنه در دهن
 شمع شود هر که از آن روغن بردی مالدار از او پنی بد و شیر و اسب و سحر کرد و من شیر
 و خور و گوشت اندر میان طعام به منبری دهند و خورد و زکیم شکوه و چشم خرام بر
 کرد مردی آب بشوید با شکوه غیر استحق کند و در کوی نهند مرزن که بود
 از تهر همیشه که در دما شکپ شود اگر نصیب خوش تر از بهر مرغ سیاه یا لایق
 زن که نزدیک کند دیگر هیچ مردی بر او نکرند مرد چشم خط خست که به بی کس
 از آن بهر که دهنی بخورد از او دست کرد و اندر دشمنی و مخالفت اگر بدست خط
 باشد بهر شش روغن اندر شیشه کرده و یک باغ کهنه لاری هر که آن روغن در دهن او

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

این است که در این کتاب
در بیان اینست که پیش از این
در این کتاب در بیان اینست
که در این کتاب در بیان اینست
که در این کتاب در بیان اینست

خبر است که این کتاب
در بیان اینست که پیش از این
در این کتاب در بیان اینست
که در این کتاب در بیان اینست
که در این کتاب در بیان اینست

و شش نرینه در چشم کلان و در چشم خجسته و خود را سپید و در پیش رویش
بدانش افتاد چون در ایشان بوسه دهد در پیش رویش برین بکارش صلاح
نیز در چون را بود و خوش در آب نر در خانه نریدی چو نر مردم که در آب هم
حضرت خورشید و اگر بود و خوش در نرید زمین نر مردم که بپایه در پستویه هم
حضرت باشد که یک نر نریدی و بد مذکب کرد که نرید فکر و هم نرید نر نر
با هم عبودیت کند زمین خراج در میان دوش پوشید نر نر نر نر نر نر نر نر
حضرت شد در شش پیدا کرد نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر
بکرنه و بنام مردی بد خود را شش نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر نر
حکم نر
هیچ مردی با نر
به نر

اگر خواستی از خواب بیدار شو و دل چپ بر دریا بپاشی مرام که از دریا بشوید
 دزیر باش و نهند و خاک کور بگردان بر او نشانند تا تنه محاب کفک بکشد از موی سر
 دزیر باش که نند و بپاشی شفته بپزد و کوشش بپاشی زن که خواست در او بیفتد
 و دزیر باش از زار بای خوشتر خبر دهد و هر چه کرده باز نویسد و ششم انداختن کلاه و
 زرق وایم بپاشی و خایه مرغ در شیشه کردن خایه مرغ در کفک کلن چنان شود که از شکم
 مرغ بیرون آید و خایه مرغ در آب سرد برادر را پوست سخت شود و که بپزند
 که آن خایه را در آن شیشه بکوبند و خایه برین بدن ششم که بر پشت ندارد و کفک بشوید
 بستان و خایه مرغی را که سوداغ خورد در او کرده و برانند و بیرون آورده ششم بپزند
 باشد از آب در کفک و شش موم بریند و در آفتاب نشاند چون گرم شود بر پرده
 بگرد و چنان نماید که بر غایت و بیرون کرده آب در آب کشند و زیاده شود
 شش بپزدی از بر کفک بستان و اندر کوزه کن و در آفتاب نشاند و بپزد

کشاید کز آن آب اندر قدمی از بزم آن ملک موم می‌شاند و
 پدید غیاث ناظران از شکوفه‌ها بیدار که بر تنش شش‌بار می‌پرون کرد
 پیروز پندای نیک چون بر تنش غیاث بیدار و الت اندر و چشم
 شود و هم چنین مانند استخوان که در تنج است در او یک کرمین می‌کشد و
 کلین باز داید که عویدی بر سر یک برادر و کو در غلظت و پست این یک
 بگوشتن بداند و هم کرده در آب بگوشتن غیر آرد که پزند و بوره بال می‌شند و
 در هر که نگیرد و بوشد و هم که مفضل گردانند تا مانند آب صاف شود و از آن
 حب می‌سازند مانند بنق دارند و این غیر بوره که می‌میتد دهند و دیگر حب با بزرگ و
 تا در آب نیک که بر مال خویش باند و این که بر جوشد که بدار از خون و می‌شند
 که این خاکی است نوشته که پیدایش پس خوانند اگر شیشه بکافندی
 و خشک شود پیدایش که کافندی بیدار و خوش و خاتر شربان کافندی باشد

و بهلور آب پخته چنان است که بگرد ۱۱۰۰ ۶۴۶۰۶۴
 ۶۴۶۰۶۴ و کوراف کرده بر روی دست قبض نماید خشک شود و در
 ۵۱۱ پر ساقه نقبه اورا حکم کردند در مکان گرم وضع نماید فی کمال اثرش
 حصار میرسد و در روی بوی شش در دو اگر این منصفه در حمام بپزد
 در شجاع افتاب که اثرش بدین طریق افتاده باشد میرسد بهلور او بخورد
 که از زرد زخم بیرون رود و بوی فصلی منصفه است که در شش
 فکند نوزد و هشت قبض مد کند است به حکمت او است طبع کرب
 و مراد و با و فر که است حکام عظیم باید و کشفه نذر اگر ۱۱۰۰ ۱۱۰۰ ۱۱۰۰
 منصفه را تمام و نقبه را ۱۱۰۰ ۱۱۰۰ ۱۱۰۰ حکم کند و حفاف نوزد و شش
 قدح لدم و این عمل است که قدح آب صافی در دم قدح خون شود و شش
 که قدح آب کینه صافی که بر آب صافی بنامد و در طب و بطریق علم عربی

وعلش یکن عطر است که شیشه ندارد که در آن دانه ۷۷ ص ۹۸

۷۷ ص ۹۸ در وی ریزد و مقدار را ۱۲ ص ۹۸

مسوق و منقول در وی ریزد که گوشه کشید و جوشیدن قوی پس اگر شیشه

برف دست نهند عجب نماند و اگر بر وی نیخی نهند عجب نماند فقط

عید خط و انیشتی است که از کهای در سیع میکند سالم بر این آید و شکند

ز جاقه را حشو کند ۱۲ ص ۹۸ ۱۲ ص ۹۸ ۱۲ ص ۹۸

۱۲ ص ۹۸ پنجاه و نه موضعی اندی خالی نماند و بعد از ۱۲ ص ۹۸

که هند و بکنند از جای بلندی که چون فریزین بر مطلقا کسری بوی را

آن از بین خاک نرم بپزد کرد و جبر و جبان شاید کف نماند ۱۲ ص ۹۸

در کوی پدیدار از دهنش کند و در جافان نماند لای دیگری تعلیم

وضع کند و بالا را بفرورد پس کای او را بکشند زین در کرد و کف نماند

اگر

و ما بکده بزمی می نمود و بعضا ده مذکور می کنی و چنانچه سازد و در بار و پاشا و
 در سایه پس در هر خانه که این حبس را می کشید و موافق در غنیمت می نمود
 از در و دیوار و سقف خانه و زمین و درگاه ها و چنانچه می نمود و می توان
 بود و هر که خواهد که در این محراب و در این محراب که در هر روز و در هر یک
 محراب می کشید و این در غنیمت و حال است و محراب خالی است که یک
 چرخ سلاخی که کبش و در سید کبش - - - - - در این در هر یک
 از هر یک می بیند و در هر یک که یک از این که می کشد و در هر یک
 علامه نهد و بر هر یک از این که می کشد و در هر یک که می کشد و در هر یک
 بحسب تخمین این شود و گفته اند که یک سید سلاخی که می کشد و در هر یک
 و دیگری به پاشا - - - - - پاشا بد در هر یک که می کشد و در هر یک
 دفعه بزرگ در هر یک که می کشد و در هر یک که می کشد و در هر یک

یکدیگر نهند مثل ایشان بهم متصل گردد و نشان یکی باشد
 و اگر در باشند مثل ایشان قصد کند بافعال آن را که در
 جراحی باشد که او را در طرف باشد و در طرف او یک قلیه یا قلیه
 نهند و را فرزند و در ایشان روزی ترخا بر خود ببرد و علامت همه کتبش
 و کتب ۱۲-۱۳ و هر یک را علامت مفعول سازد و در چرخیدن
 بر او روز و در این زیت یکدیگر زینت بکنند که در شش نظر مخرج آید
 فصل سیم الوصین چون بر او فرزند اهل محال بود و نهند
 و هر که در علم باشد چون علامت در کتبش و بر او چشم بندد و او را سر
 و سر او را این کوزه است که پر از شمع و لقیق و کلبه زرد و قلیه کتان بر او
 بپالاید و مقداری از آن را ۱۲-۱۳ و او را سوده رودی نشاند و در این
 نظایر او فرزند کند و در این است مطلق و نهند و نهند

جم جریغ لصفادع چون برافروزند بر روی آب توپنند خفنی
 که در آب بشد ساکن کردند و مطلقا آلودگی نکند بگرد ۳۳۳ ص ۹۹
 و شحم صفادع جدا جدا بکند زرد و بکند بکیر ساپنرد ۳۳۳ ص ۹۹ کوته وزم
 وزم کرده با شال مخلوط سازد و بر غن زیت پاک چند روز نشانی
 چون ترش پاشید فخر است نراج کتایان اوطیه مسر و غن زیت
 بر باید فروخت و به حلیه که تواند جریغ را بر روی آب بقیه پاکد
 که هر صفادع را که نظر بر زهر جریغ است و خاموش کرد و مواد کم این
 جریغ بشد و ایشان بر پز یک شعله کنند فصل سراج به
 و این جریغی است که حلفاء و قیاد او بدست ماست لبی چون
 به نزدیک جریغ آید و هر کف دست خود را بکشد و جریغ
 فی الحال نور آن در کشید چون دست را برده فرو بندد و در میان

کرده چنانکه در دل او بود باز اگر دست شش در باطنی کرد باز
 که در اسیر مشتعل کرد و هر چند که ز دست آوردن و بردن کند زمین
 صورت سمت وقوع نبرد و وجه طاعت در این عمل است که بگرد زبندی
 و از اندک کم رو بآب کافور چین کند و هر که کف دست خود را بر این آید
 و اگر مقدار ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰
 پس سخن دست نموده بر این ادویه و در شش چنانکه بشارت شود
 کرد و چون مقصود نماید هاده بر همان منزل که نموده است فصل نهم
 انجمن چوبی است فروز نامد شمع روشن کند دید و عاقلان است
 بگرد چوب سفید یا کز که در دوا و خوشبو باشد و از اردغن ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰
 ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰
 خرد باید و به ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰
 ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰

در چشمه حضار یکروز روزه بدارد و فطار بآب کسند و پت دانه کند و پیاورد و بهرانه را
دو بار این ناخها بخواند بم کسر که خواهد و پیش خود دهند و یک کشت اندازد
و تا دوویکی تمام شود دیگر کشت نشند و بهت بخواند چه فطر البزجة
عطر البزجة حیا الوشحة حیه طالوش حیه نلوش
حیه منقنا الوشحة حیه میانوش حیه فودوش حیه
حیه نومیالوش حیه عیطوش حیه باب الخفاء باید که سه دانه تا
یا هفت دانه بخورد سیاه را سفال آب بنیده بگذارد و بالای آن خاک بریزد
و این آیه را در کاسه بنویسد و آب بشوید و بالای آن خاک بپزد و مطبوخ
شود و در میان آن یک نخود موجود است که در دمان گیرند از نظر خلق محقق شوند
که یک سینه بدست گیرد یک یک نخود مار در دمان گیرد خود در آتشینه بند و بپزد
که آن خود را خوف نگاه دارد که جنبان ندرزند و در وقت حاجت بمالند
فصل فی مطبوخ اسودام ابو موارا فاما معون او کلمات
فی حجر البشمة موج من فوقه موج من فوقه بحاب
ظلمات بعضها فوق بعض اذا اخرج یکتا یربها
ومن لیجعل الله نوراً فماله من نور ایضا ففا انور کتبی
نیمد در ظرف شتاب که در روز روزه بدارد و بخون بداند و شب راه کاغذ این تهریا

نبویس بکبان بکبان در شیر خود نگاه دار و آینه بدست گیر و نگاه کن در هر کدام
 که خود را آینه ندیدی نگاه خود را در معصوم گیر و در زیر زبان مکه در هر محبتی که داری
 و هر جا که خواهی بود کسی را بپندار لبم الله الرحمن الرحیم و اذ افتات
 القرآن جعلنا بینک و بین الذین لا یعلمون بالآخر جملاً
 مستمراً و جعلنا علی قلوبهم اکنه ان یفهموه فقی اذا نزلهم
 و قرأوا و اذکرت ربک فی القرآن و حله و کوا علی اربابهم ففهموا
 ایضا خفا از خاک قبر بر نماند یک کف بر دارد و چنانست پسند ما بخون و بجای کوفه
 رفت و بجای باشد بکسر او را نه پسند اما نه میلان نه دو میب و کیشو
 فی کفرهم تکلیماً نه سبب و نه داد و الشاعری العین بالعبین
 العجل العجل الساعة الساعة باب الرخومسی که شفی در خواب باشد
 و بیدار نشود از وقت قبر مشت خاک بر دارد و خاک نه پانزده و آخر حد
 باب الرخومسی که کاغذ را آفتی کنی آب ز سفید بگیر و کاغذ را بکنند و در آن آویز
 باند و بعد از آن پیرن آویز و شک کن و با نوبت در هم بگردان و شک کن و شک نه نیست
 بکش و حیوانه خور و این شک را در وقت روز شک کن و کمان دور کاغذ شک
 محبت لبم الله الرحمن الرحیم استوفی فلنا شیئهم محن و لا قبل
 لهم بنا و نحن جنهم منها اذله و هم صافروا افش شفقش

در هر محبتی که داری
 در هر جا که خواهی
 در هر وقت که خواهی
 در هر کجا که خواهی
 در هر کس که خواهی
 در هر چه که خواهی
 در هر کجا که خواهی
 در هر کس که خواهی
 در هر چه که خواهی
 در هر کجا که خواهی
 در هر کس که خواهی
 در هر چه که خواهی

بد آنکه سوره فاطمه کتاب در شفاى امراض فحایت مؤثره و مجرب است روایت
 که جهت شفاى امراض صعبة خصه ده مرتبه سوره فاطمه کتاب بقصد شفا بخوانند و بر خود دستمال
 بعد در آورده بخوانند و بقدر استطاعت خیرى بصدق کنند و سه روز روزۀ نذر نمایند شفا
 مطلق شفا گشت کند و مجرب است ضم مرتبه بعضا، کما یحیى لعظام نقل مجربا مراراً شفا
 معقدان کجى الف حصاة و ان یقوم فی السیل فی ساقه شکله کلک فی مکان خلوة و یقر لرتبه
 علی کل مرتبه کصاه حتى یتیم الف مرة ثم یتضع الحصاة فی مکان ثم فی لیده ثلثه یقر علی کصاه
 حتى یتیم اربعین لیده و بعد اتمام اربعین فی موضع الحسن ان یدفن فی مقبرة حقیقه و بعد مجرب
 و قد سماع کثرت من المعقیدین و جویا بانفسا مراراً عدید و لابد ان یصلی علی محمد و آل محمد قبل
 العمل و بعد کل لیده مائه مرتبه قبل شروع و مائه مرتبه بعد التمام و فی هذین شرط قبل العمل
 و شرط فی شفا، بعد و شرط بعد اتمام و طاعتی قبل العمل فممن یكون حسب
 الحاجة هو لبشر العمل و لا یجوز نوکیر الغیرون ان یكون لقراءة لرتبه علی و من یجوز لرتبه
 بان یقول اللهم ارحم محمد و آل محمد و عیسی و عیسی و عثمان و عثمان و عثمان
 عثمان و ان یكون لقراءة علی کصاه کصاه کصاه کصاه کصاه و ان یجمع کصاه حسب
 الحاجة یقره عبا عینه الغیرون ان یكون ذلک فی مکان خلوة حیث لا یراه الناس و یغنی
 یصلی علی محمد و آل محمد قبل و بعد با کینه و یغنی ان یكون علی طهارة و یغنی ان لا یعلم فی
 شفاء العمل و ان یكون مقابله للقد طریح شمس نور قیام الیکافرون و در جمیع اینها

صبح قبل از طلوع آفتاب ده مرتبه بخواند و صد مرتبه صلوات بفرستد باین طریق که اللهم
 صل على محمد وآل محمد و سلم راوی گوید بجهت هر مطلب چنین کردم بطلب سیریم
 نقل عن شیخ بهلول ره انه کتب ذلك لعماد السلفان لیس فی الماضي لما لم یکن
 حین توجهه الى القدر فرسم في طريقه تحفا و الایجاد او موضع مخوف فکت سورة
 التوحید علی ما یدکر و یضع نصفه فی نعامة و یشاء و یضع النصف الآخر فی البدر فانه یعود
 الیه آمنات شاء له کما یتل ان یمحرب و الذی یبذل من حیات سید المرسلین
 الرحمن الرحیم فاقه ضیاء بفضل آیه العین
 الله احد العظیم قضایا و سج العظام فیروم
 الصلوات الی ثمانین مره بصلوة
 بل العظمی یوم فی مرة لا الذی
 یولد الله الفیاض العلی العظیم
 یکن له ثم مائة مرة محمد رسول الله
 احد النبی المختار الکریم ثم عشرين مرة
 علی ولی الله المخلص الصفی الصمیم ثم مائة مرة اللهم صل علی النبی
 الامحی محمد و آل محمد و سلم ثم ثمانین مرة یا الله انت مددی منک
 مددی و علیک معتدکی ناد علیا مظهر العجائب تحلی عونا

بسم الله

قل هو

الله

لم

ولم

ولم

كفوا

وہ جادو کر کے ہم سے ہزاروں

۷۳

مَبْلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَلَكِنْ مِنَ الثَّانِ
 أَمْسَكْنَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَاجًّا مَغْفُورًا فَقَطِيعُ
 الْبَيْتِ شَيْءٌ حَيْثُ كَانَ الْمَلِكُ طَابَ مَرْقَدُهُ وَرَفِيعَ مَبْنًى مَرْمُورًا كُورًا خَيْرَ بَادِيَةٍ
 أَيْدِي عَالِمِينَ قَرَأَتْ آيَةً صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَمْسَكَ عَنَّا السُّوْ
 أَنْكَ عَلَى كَلْبَتِي فَلَيْسَ أَرْبَابِي وَبَادِي مَبْرُكٌ رَجَاؤُنَا لِسَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ سَكُنْ صَدَقَةً فَتَرْهَانِ الْجَبَرُوتَ بِاللَّطِيفَةِ النَّازِلَةِ الْوَارِدَةِ
 مِنْ فِضَانِ الْمَلَكُوتِ حَتَّى تَنْشُبْتَ بِأَذْيَالِ طِفْلِكَ وَتَعْصِمَ بِكَ
 عَنْ أَنْزَالِ قَهْرِكَ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الشَّامِلَةِ وَالْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ تَجْنِيَا مِنْ خَافِ
 يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَتَصَدَّقْ بِقَدْرِ نَيْلِ كِبَرِيَا جَهَنَّمَ طَاعُونَ وَبِأَنْوَارِ خُودِ دَارِ الْجَنَّةِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا كُنْزَ الْكَرَامِ يَا كَهْجَ الْكَهْجِ يَا حَفِظَ الْحَفِظِ
 يَا حَافِظَ يَا نَاصِرَ يَا كَرِيْمَ مَآلِكِ الْمَلَائِكَةِ يَا مُنِيرَ الْمُنِيرِ
 مَهْلَهْ دِهْ يَا هَيَّا شَرَاهِيَا فَرِيْبَ شَفِيعِ وَرَكْبَتِ رُكْبَتِ تَنْكَرُشْ
 يَا هَيَّا عَارِ يَا خُودِ دَارِ زُرْخَرِ طَاعُونَ وَبِأَنْوَارِ خُودِ دَارِ الْجَنَّةِ سَكُنْ صَدَقَةً لِي
 قَهْرَهُانِ الْجَبَرُوتِ بِاللَّطِيفَةِ النَّازِلَةِ الْوَارِدَةِ مِنْ فِضَانِ الْمَلَكُوتِ
 حَتَّى تَنْشُبْتَ بِأَذْيَالِ طِفْلِكَ وَتَعْصِمَ بِكَ عَنْ أَنْزَالِ قَهْرِكَ يَا ذَا الرَّحْمَةِ

دعای قبا

لِبِضَاعِطِ وَبِقَهْرِهِ

وَبِأَنْوَارِ خُودِ دَارِ الْجَنَّةِ

الكاملة والقدرة الشاملة يا ذا الجلال والاکرام بحق سيدنا محمد
 وآله الکرام اللهم بحق آل الصفا اصف عنا شر هيجان البغيا
 والطاعون بحق محمد وآله الطاهرين اللهم يا فارح غم ذي
 النون ويا سامع صوت هارون ويا جامع شمل يعقوب
 ويا كاشف ضر ايوب اسمع مناد عنا واصر فنا بلا
 ووبنا يا غياث المستغيثين برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله
 على محمد وآله اجمعين شجرة قنينة ملحة قطفاة اللهم لحفظ
 حامله من جميع الافات والعاهات والبلیات بمحمد وآله
 البريات امين يا رب العالمين انما بجهة وبانيد مارا بنيد ودر
 رب که شته بر بار و بند لبم الله الرحمن الرحيم اللهم لحفظ صاحب
 الكتاب من كل هلة و آفة و شدة و مرض و بلاء و بلا و نزلة
 و كل محنة و تجة يا ستوح يا قدوس يا ذا الجلال و الاکرام انما
 ايند مارا بجهة طاعون و بلاء و شرهه که شته در خوشان که در شته و محفوظ
 مانند از برکت ايند مارا لبم الله الرحمن الرحيم من باب و اکتب لنا في هذه
 الدنيا حنة و في الاخرة حنة و انا هذا اليك قال بعد ان اصاب
 به من اسقام و مرضي و سعت كل شئ فساكتبها للدين ^{ليستيقون}

ایک دفعہ کے حکم سے
دوسرے دن والے دن
خیر کے دن و خیر کے دن
والے دن و خیر کے دن

لرفع الوجوه ابن طاهر فتح كتاب لعلات روایت کرده است باید در وقت آمدن
 خواند اللهم صل على فاطمة الزهراء رابع ثلثين مرة اللهم صل على خديجة الكبرى
 كذلك اللهم صل على فاطمة بنت اسد كذلك بعد از این سی و چهار مرتبه
 ریش را از بالا پایین و از پایین بالا شانه کند و سوره قدر را در حال شانه کردن
 بخواند و بعد از آن شانه را از روی ریش از طرف رت به طرف چپ راست
 سر حرکت دهد و بگوید اللهم صل على محمد وآل محمد وعافني من البلاء كله
 اللهم ان الصادق عليه الصلوة والسلام قال انك قلت ما تريدني
 في شي انا فاعله كثر دعي في قبري مروج عبد المؤمن بكه
 واکره مسائتة فصل على محمد وآل محمد وحمل لوليتك النصر والفتح
 والعافية والتكفين ولا تشؤني في نفسي ولا في احد من اجتنس
 خوشتن و درستان را اسم ببر و هر کس را بنش بر دوز با سلام کرد و عافیت
 که دارند بسم الله الرحمن الرحيم قل من يجيبكم من ظلمات البر والبحر قل الله يحكم
 منها ومن كل كرب وينجي الله الدين اتقوا بمفاسدتهم لا يميتهم الشؤ
 ولا يم كنون اللهم صل على محمد وآل محمد بعد كل غائلة وبلية
 وطلعون ووبلة ومن بامان الحاصل من فالكلمة ومنكل من
 وعرض بالكم والعين والفناء والحائين والاصلياء والاكليات

ابن طاهر در صحیح الدعوات از غل سوار دایت کرده که هر که را در شک شود
 در مای طبع و شش بر او بسته شود چون این دعا را بر پوست یا پوست یک کبک
 و بر خود بندد یا در میان ساجدهای که میپوشد بکند و با خود دارد و از خود جدا نکند
 الله تعالی رتبه را وسیع کند و در مای طبع و شش را و بکشد و از هر چه که کاهان
 نداشته باشد و عایش اللهم لا طاقه لفلان ابن فلان بالجهد و الجهد
 له علی السبله و لا قوه له علی الفقر و الفاقة اللهم صل علی محمد و آل محمد
 و لا تحظر علی فلان ابن فلان من عذک و لا تقتر علی سعة ما عندک
 و لا تحرمه فضلك و لا تحسمه من خیر قهک و لا تنکله الی
 خلاقک و لا الی الفتنه فیخرج عنها و یضعف عن القيام فیما یصلح
 و یصلح ما قبله بل تقتره بلم تسعه و تقوی کفایت و انظر الی فی جمع
 اموره انک ان و کلته الی خلاقک لم یففعوه و ان الجات الی
 اقربانه حصوه و اذ یعطوه لعلوا قلیلا نکدا و ان منعوه
 منعوا کثیرا و ان یخلوا فهم للیخل اهل اللهم اغن فلان بن فلان
 من فضلك و لا تخله منه فانه مضطر الیک فقبل ما فی قلبک
 و انت غنی عنه و انت به خیر علیم و من یتوکل علی الله فهو
 حبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل شیء قدرا ان مع العسر یسرا

اِنْ مَعَ الْعَرَبِ لِيَا وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ
 حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ لَهُ حُصْنٌ سِوَى اللَّهِ اَلَمْ يَكُنْ لَهُ رُءُوسُ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 اِقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَكَفِّرْنَا مِنَ الْفَقْرِ يَا بَارِئُ كَفِّ عَنَّا كَلَّامَ الْفُجَرِ يَا بَارِئُ
 كَرِّ دَوَائِ رِيْثِ اللّٰهِمَّ يَا سَبِّ مَنْ لَا سَبِّ لَهُ يَا سَبِّ كُلِّ ذَنْبٍ
 يَا مُسَبِّ الْأَسْبَابِ مِنْ غَيْرِ سَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْنِي
 بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَبِفَضْلِكَ عَنْ سُؤَالِكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
 در حواصل سماء بگشاید از صباغ کفعمی چنین است که چون کسی القهاب
 بر حال سجود چهارده بار بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُورِثُ خَشْيَیْكَ وَتُورِثُ عَمَلِیْ
 صَالِیْهِ کَسْبِ بَرْمَنَهْ بَشَدِ وَدَسْتِ بَرْمَنَهْ اَسْمَانِ بَرْمَنَهْ اَسْمَانِ بَرْمَنَهْ اَسْمَانِ بَرْمَنَهْ
 وَجَنَّتْ رُوْا کَنْدِ وَچُونِ الْکَرِیْمِ الْقَهَّابِ ذُو الطَّوْلِ اَسْیَرِ کُوْبِ
 اَللّٰهُمَّ اُوْرْ رِزْقِ دَهْدِ زَرْعَانِیْ کَلِّمَانِ نَهْشْتَهْ بَشَدِ چُونِ الْوَاسِعِ رَا
 اَسْیَرِ کُوْبِ اَللّٰهُمَّ اُوْرْ رِشْرَ وِسْعِ کَنْدِ وِکَنْدِ اِیَا مَعْطِی السَّآئِلِیْنَ وَکَنْدِ
 دَرْ صَبَاحِ کَفْعِیْ لِحَصْرَتِ بَنِیْمَهْ رَوَا یَتِ شَدِ کِهْ هَرْ کِهْ دَوْرِ کَمْتِ نَمَازِ کَنْدِ هَرْ رُوْزِ
 کِهْ خَوَافِ وِچُونِ غُفْرَنْغِ شَوْدِ بَکُوْبِ قُلِ اللّٰهُمَّ مَا لَكَ الْمَلٰٓئِکَةُ اِلٰی مَنْ تَسْتَعِیْزُ
 وَ اَیْزِ اَبْکُوْبِ یَا رَحْمٰنُ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ رَحْمَةً مَّا تُعْطِیْ مِنْهَا مَنْ تَشَاءُ

وَتَمْنَعُ مِنْهُمَا مِنْ تَشَاءُ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْضِ عَنِّي دَيْنِي
 ودر کلام الاطلاق از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که فرمود از فرشت
 فی سبیل هشت عشر مرتب است اعوذ بکلمات الله من غضبه و
 عقابه و من شر عباده و من هزات الشياطين و ان
 يحضرون فان كنت في مكان يابسه و در فیه و تهديت صاحب التمهيد
 مرويت از ابی جعفر عليه السلام که من اصابه فرغ غدا فليق الا اذا وى
 الى فرشه المعوذتين و آية الكرسي و ركعتين كافى از رسول خدا صلی الله علیه
 مرويت که کان فی بعض مغازيه اذا شكوا في برعيت هنا تؤذهم فقال
 اذا اخذ احدكم مضجعه فليقل امين يا اسود الوثاب الذي لا يئلى
 غلقا ولا بابا غرقت عليك كم بام الكتاب الاموذني
 واصحابي الذين هب الليل و نحي الصبح بما جاء من الله
 نعمة الى ان يؤب الصبح بما ائب و در عدة له عن ابی الحسن
 عليه السلام مرقولت که من قرا آية الكرسي غدا لم يفتك من
 قرا اما و بر كل صلاة لم يفره ذو حمة و در کلام الاطلاق و عدة له عن ابی الحسن
 عليه السلام مرويت که فرمود اذا اراد احدكم النوم فليضع يده اليمنى تحت
 خده لم يمين و ليقول بسم الله و ضعت جنبي لله على املة

اَبُو اَهْمِيْم وَدُرَيْن مُحَمَّدٌ صَلَّيْهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَوَلَايَةِ مَنْ اُفْتَرَضَ عَلَيْهِ
 طَاعَتُهُ مَا شَاءَ اللهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ اَسْتَمْدَانُ اللهَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَاِنْ مِنْ قَالٍ وَتِلْكَ عِنْدَهُ مِنْ لَقْوِ الْوُجُوهِ
 وَتَسْفَعُ لَكَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ قَرَارِ قُلْ هُوَ اللهُ عِنْدَ مَفْجَعِهِ كُلُّ اَنْجَسٍ يَكْفُرُ بِكَ
 لَيْلَةً دُرْكَانِي شَيْخُ كُلِّ نِيٍّ زَرَامُ حَقِّهِ صَادِقٌ اَرُوْا بَيْتَ شَدِّكَ بِرَكَّةٍ شَيْخُ شَرْعٍ
 دَرْطَلَبِ حَاجَتِ نَحْوِ دَهْ بَارِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ بَكُوَيْدِ كَيْفَتُهُ مَرْدُوْدِ بَارِ
 طَلَاكَ كَمَا مَوْكَلْتَهُ بِفَضَائِلِ حَاجَاتِ كَلْبِكَ هَيْتَ حَاجَتِ تَوْ وَهْمِ خَيْرِ
 يَا رَبِّ يَا اللهَ يَا رَبِّ يَا اللهَ اَقْدَرُكَ فَسَّرْ شَقِيعَ ثَوْدِ وَهْمِ خَيْرِ
 لَعْنُ يَا اللهَ يَا اللهَ دَهْ بَارِ زَجَرِ شَيْخِ عِيْسَى يَا صَاحِبَ ضَلْعِ
 نَمُوْدُكَ كَيْفَ تَقْوَضُ شَرْعِي دَرْتُوْدُ هَرِ حَقِّهِ قَدْرِ رِي رُوِي زَمِيْنِ اَرْطَلَاكَ
 وَاَنْ رَيْتَ اَللّٰهَ يَا فَارِجَ اَلْهَمِّ وَتَنْفِيسَ الْخَمِّ وَمَذْهَبَ الْاَمِّ
 وَحُجْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَرَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَحَمِيْمًا
 اَنْتَ رَحْمَانِي وَرَحْمَنُ كُلِّ شَيْءٍ فَاَرْحَمْنِي رَحْمَةً لِّغَنِيَّتِي
 يَا عَن رَحْمَةٍ مِّنْ سِوَالِكَ وَتَقْضِيْ بِرِئَاسَةِ الْغَيْنِ زَاكِي
 طَلَبِ اَشَدِّ مَا يَدْرِكُ اَيْنَ دَعَا يَكُوْنُ اَنْ يَكُوْنُ اِيَّكَ اَنْ يَكُوْنُ اَللّٰهُمَّ
 هَبْ لِيْ لَحْظَةً مِّنْ لِّحَظَاتِكَ تُبْسِرُ عَلَيَّ عَمَّا بِيْ بِهَا الْفَضْلُ

وَتَسِيرُ لِي بِهَا مِنْهُمْ أَلَا فَيَضْلَهُ أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَلْيَرْجِعْ إِلَى اللَّهِ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ رِزْمِ لَمْ يَنْبُتِ ۱۲ روایت شد که هر که بر او غلظت واقع شود باید
 که وضو باز دو رکعت نماز کند با تطویل در رکوع و سجود چون سلام دهد
 هزار بار بگوید اللَّهُمَّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْقِضْ لِي قُوَّةَ دُوِيْهِمْ هَوَارِيْ اَوْكُنْ
 دَعَاءُ عَرَقِ لَبَا رِزْمِ لَمْ يَنْبُتِ روایت شد است در وقت بروز کردن
 دست بر آن که شسته گوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ اَعُوذُ
 بِاسْمِ اللَّهِ الْكَبِيرِ وَ اَعُوذُ بِسْمِ اللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ عَرَقٍ
 وَمِنْ شَرِّ النَّارِ و این آیه را در میان قماش گذارند روان شود و بگوید
 شَدَّ وَمَنْ أَوْفَى بَعْدَهُ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَشِيرْ بِأَيْبَعِكُمُ الدَّيْنِ
 بِأَيْعَتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ از راه جعفر صادق روایت
 شده که کهرت بولید بن صبیح تعلیم نموده و گفته که چون در آئینه که در کمال
 آیه اول مسجود بر دو رکعت یا چهار رکعت نماز کن بعد از آن بگو عَدَدْتُ
 مَحْوُلَ اللَّهِ وَفَقِيرٌ وَفَقِيرٌ بِدَاخِلِ مَعْنَى وَلَا فِقْرَ لِي بِمَحْوُلِكَ
 وَفَقِيرٌ يَا مَنَابِ اللَّهُمَّ إِنِّي تُعَذِّبُكَ التَّعَذُّبُ مِنْ فَضْلِكَ كَمَا أَمَرْتَنِي
 فَتَسِيرُ لِي ذَالِكَ وَأَنَا خَافِضٌ فِي عَافِيَتِكَ اِرْزُقْ صَاحِبَ كَهْمِي حِينَ
 كَسَى سَوْرَةَ جِدِّهِ رَافِعِيهِ دَرَجَتِ خُذْ بِيَا رِزْمِ خُذْ بِيَا رِزْمِ كَسَى رِزْمِ

[illegible]

ودر کتاب در کافی از امیر المؤمنین و در کتاب فقهیه بنده و در معونه
 بن عثمان در اعمی بدنه ما و در صلیح شیخانی فیه مرویت که کلمات
 ترید بگوید در شرح و اللهم انی اعوذ من الاختلام
 ومن سوء الاختلام^{۱۲} ومن شر الاختلام وان یبلا عجبی الشیطان
 فی اللفظ والمنام لدفع الدرق و در کتاب مصابح المصلحین^{۱۳}
 طاب ثراه مذکور و در کتاب مکارم الاخلاق طویست که هر
 کس از دلق یعنی بخوابی ترید بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ ذِی
 السَّانِ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِی السُّلْطَانِ دَائِمِ الْاَحْیَاءِ
 عَظِيمِ الْبُرْهَانِ کُلَّ یَوْمٍ هُوَ فِی شَأْنِ سِرِّهِ
 یَا مُشِیعَ الْبُطُونِ الْجَائِعَةِ وَیَا کَاسِیَ الْجُبُوبِ الْعَائِلَةِ
 وَیَا مُسْکِنَ الْعُرُوقِ الضَّائِرَةِ وَیَا مُنَوِّمَ الْعِیُونَ
 السَّاهَةِ سِکْنِ عُرُوقِ الضَّائِرَةِ وَاذْنِ الْغَنَى^{۱۴}

مکرر تجرید و در شب هر جمعه هزار رکعت یا نود و نهم حضرت رسول را حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام در خواب به پند و دل آورش نمود و اگر چشم او ضعیف باشد
 قوت باصره بهم رساند و در دفع کینه کان این آیه را بخواند شفا یابد و بخود و دیگران شود
 بوعذ بنوعون الداعی عوج له شعب الاصول
 للرحمن فلا یمنع الا همسا یا ارحم الراحمین هر چه بخواهد بخواند
 روایات بر او نقل کنند که در صلوات علیه السلام روایت کرده اند که هر که در هر شب
 صلوات بر رسول و آل او علیه السلام فرستد و بعد از آن این آیه بخواند و اذ کون
 اذا التبت و قل عسی ان یمدینی و لی من هذا شریک
 به یقین که غلبه مالش آید و کسب مسویع شود از هر سخن ترا که اگر چه حبیب الله و مورد
 که یکتا جبین علی بن ابی طالب علیه السلام فرمود من تعجب دارم از کسی که چون این اسم
 بخواند بپرکت آن بهمان زود ما الله یا محمد یا علی یا فاطمه یا حسن
 یا حسین یا حبی یا قیوم فلا یفوت شیء من علمه و لا یعود له
 سخواه یا یسوید عرقون و فیض لادن بخواند شفا یابد و این حجر است بدست دفع
 اعدا صبح روز یکشنبه چهره و کینوت سوزا که کسین را خشت خام خواند و بعد
 هر نوبت بر لب خشت خط بکشد و آن خشت را در آب جاری اندازد و تا محمد
 الله تعالی کارش را ساخته و قیاس از عهد نبوت حجرت و مردم حاجت بخواند و
 نعلت از شیخ با الله و الدین اگر سیرا سخن خود که دانی مردم مردم بگوید و بخواند

سید شمس الدین را که در هر پاس گشت سوار فلان و جی سلطان
 و بعد از آن در شش کن و درین بر مضبوط کن و قدش را با خود درین کجین که در
 نشسته بر سید قبر از شروع ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و فاتحه گویند و فرمود
 دفع ظلم طالبان علی قدامت یحیی اللهیم لعن علی بن ابی طالب و لعن علی بن ابی طالب
 یجعل فیها من یرید لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین
 بوده باشد چون که زنی خواهر کنیز و بدو در روز جمعه وقت طلوع آفتاب این آیه
 بر قطعه از جامه دختر که در آن روز بر سرش نهاده باشد بخورد و در آن وقت صد مرتبه
 یا ایها الناس قد جاءکم برهان من ربکم و انزلنا الیکم فورا مبنا
 فاما الذین امنوا باقتدار و انقضوا به فسد حلیم فی رحمتهم
 و فضل و عبادهم الی اصراط مستقیم هر سه روز شنبه روزه بدارد و این
 بصدق و خوفن نوشته هر سه روز در یک کتاب بخورد و بعد از آن که گذارد خود در موضع
 دیگر آورده که بخوبی و بخورد که گذارد کرد و خجسته و اذکر و انفعه علیکم
 و صیفا فی الدنیا و الآخرة اذ قلتم سمعنا و اطعنا و انقوا اعدان قل
 علیهم بذات الصدور چون خواهد که میان هر کس این آیه را در وقت عبودیت
 و نیت نام او و نام هر که را در اول بگوید و از وقت یک که از مقدم طلب این آیه
 بر آن خرقه باشد بخورد و در هر دو صبر کرد و خجسته بر راه کسی که بفرمایند
 قالوا یا موسی انزل علیما ابدا ما داموا فیها فاذهب انت و ابناک
 ففانک انما هی بنا فا عدو من جهة بش راه این آیه یک مرتبه مسافت برگردد
 شک از هر کس بدان راه خواهد داشت این آیه را بر آن نیت نیت نام هر کس را
 نوبت و نیت را در هر جا که در آن راه سفر کند یا که نیت نیت نیت نیت نیت

مکتوبہ ۲۰۲

حجت دفع باری و دلشکی نیک است شیخ الواعظی فرموده که هر که اسم
 العفو را بنویسد در پند باری کافه هر باری که هر روز بنویسد و بر دشمنان بد
 و هر دلشکی که در بر غم و دلشکی از او زایل کرد و در حجت و میراث کمال
 فلما نسوا ما ذكروا فتحنا عليهم ابواب كل شيء حنة اذا
 فرجوا بما اولوا اخذناهم بغتة فاذا هم مبلسون فضع
 دابر الكفور الذين ظلموا و الحمد لله رب العالمين این آیه
 در استخوان شتر نوید که گفته شد و در سرای طلال اندر از آن سرای حرا
 و بعضی گفته اند استخوان از اخور و گند و در سرای طالم بریزد و مال شتر
 ضعف دل و دفع دشمن و گشت کلمت و کلمت صدق و عدا
 لا مبدل لك لکلمات و هو السميع العليم در حضرت امیر مومنان
 منقول است در جهمین آیه و کجوف مقلعه نویسد و در کلب بر از دینا
 مهری شرب کند هفت روز بنشیند بخورد کسی دهد که دق دشمن باشد
 ضعیف شود هر که ضعیف است یا بد این آیه و کجوف مقلعه بر کافه بنویسد
 بمشیت و غفران و کلب و بز مال بنویسد یا شتا هر روز یکبار تا هفت روز
 ضعف او بر طرف شود و هر که دشمن قوی بود و فک او بر چهار راه
 بر کرد و این آیه را هفت بار بر آل خواند و اطراف دشمن باشد دشمن
 مغرور بر طرف چپ دفع در بر المصون المبدل لك این آیه را هر که
 بویست آیه نوید یا خج در روز و سر از او زایل شود و دفع
 برش هر که اسیر است و تهاک بر طرف سفال نوید دشمن از آفتاب
 که غروب کند در روز شنبه و در آینه زینت نه روز موش و موشی و غفران

جبهه مطیع نهان جیون و زمان و من الانعام حمله و فشا کلو امان تهم الله
 ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين جبهه مطیع نهان
 برهان نوبید و زن از با روشن بخورد مطیع و شفا شود و اگر این آیه را بگوید
 نوبید با خود دارد و بر هر حیوانی که سوار شود و لول و رام شود جبهه بیدار کردن در دپوره
 بوسن را پشت مسین نوبید و آب ستاره شود و قدری آرد و بسم اعتر که شهم به
 از این غیر کند به یزد و لقمه کند بعد کماست به هد بخورند هر که در و نه در کوی او
 دفع خون بنز و قبل با ارض بلع می آید و با سماء افلح و غبط الماء و قسوی
 و مسنوث علی الحوذی و قبل بعد اللقوم الطالبین دفع در کس و دم
 و کلهم باسط ذریعیه بالوصید لو اطلعت علیهم لولیت منهم فاما
 و ملئت منهم و هب این آیه را بگوید آن طرف برسد و تقابله جبهه بخورند
 لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الطالبین هر که این آیه را بر بگوید
 نوبید و در میان خود بنده و در خواب بگوید رشوق این دهمه برجا گویند اگر ببرد
 شهود شده است اگر برتر خود کن مان و در آرزو شود در چشم هر صاحب شرف است بخورند
 چشم و در شفا یابد بسم الله الرحمن الرحیم دخل الرعد لسلامه و انکف بالاعتر
 و انجلت البحر بالفلاح و لا هوة الا بالله العلی العظیم الله و هو
 الی نور علی نور کاه بنوبید و در چشم کشند و در آن شود تفریح الرجال اما نحو
 منی المونی و کنت ما فلقوا و انارهم و کتبت لخصیه فی امام مبین
 بر کرم نوبید و جبهه نوبت کند و قدری عسل و روشن کاه و اضافه نماید هر کس بخورد
 کتاره شود جبهه دفع دشمن چون کسی دشمن را در راه هدایت کند این آیه پیشتر از او بخورد

نوشته شده است
 در این کتاب

که آن دشمن خوار و جیران و مهتوت که آن کانت الدیوه و احمده فاذم
 خادون الله الخالب الله الفاد در مقل کل شیء جیار حینه و ناظر
 شحق حیت کان به احوال و القوه حیه ردای و کانی و حاتم و مومنی کس
 شرای کف اقمه و سخر کلمه لجر حرمی الفلک فیه بیره و لتبعوا من فضله و لتعلم کلماته
 و سخر کلمه فیه السموات فیه الارض جمیعاً منه ان فی ذلک لآیات لقوم
 یتفکرون این آیات را بر لوح می نویسد و بر در دکان و یا حمام یا موضعی
 که سحر شرای واقع کف ترکیب کنند چنان که روی نوشته بجانب درون باشد
 که خبر به درکت بسیار ظهور دهد جهت ز نور غسل تو در سحر کلماتی با نمره و بهمان صفا
 و تری و لایما که هم که کف سحر می القوم الجویین چون این آیه را در خانه بخوانند
 تولید از ایشان زدند و تفرقه لغت حیه عزاب که آن خانه دشمن و کاین فرقی
 بی هتد فیه من و منک التمس اف جنتک اهلنا هم قد ناصر لهم کرد بشنود
 گفته داین آیه را بر آن استخوان تولید و استخوان را خور و کند خاکی را
 در حواله امرای خانه او بریزد که خانه و بر آن کف حیه پیدا شد دل حیف
 در عاف و غایتی اتم و غرق و افاد و غلو انما را افلم تجدد الهم من دون الله
 انما چون بخواند و نیز از بعضی کتاده کرد و یکس را عاف پیدا شد از حیره
 از کج به دندان زد و نام آنکس را در آنکس را بد آن صورت تولید
 بعینه نقش کند و در پشت آن و این آیه را در شکم آن صورت تولید
 و آنرا در کوزه فوهند و در جایی دفن کند که آب برآید و آن روان
 که خون روان کف با دام که آن کوزه در آن موضع باشد حیه دفع
 شغل حضرت جعفر صادق علیه السلام فرمود که هر که سوره عمه را از حیره
 و بر کمر خنجر بندد و نیز شیش در خیرانات موقوفه این مشرق حیه و نیز
 حاجت ویل کف اقمه و سخر کلمه لجر حرمی الفلک فیه بیره و لتبعوا من فضله و لتعلم کلماته

لَمْ يَسْمَعُهَا فَبَشِّرْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ وَإِذْ أَعْلِمَ مِنْ بَابِنَا سُبْحَانَكَ هَا
 هُنَا وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ مِنْ ذُنُوبِهِمْ وَكَانَ حَقُّهُمُ وَلَا
 كَلَّا بَعَثْنَا فِيهِمْ مَآكِبَ وَاشْتَبَاهَا تَحَدُّثُهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 این آیه را راسته بر کف دست راست بخواند و دست را فراموش آورد چون پیش این آیه رسید
 که حاجت بدو بخشد باشد دست را بکند که مقصودش حاجت بدو بخشد باشد نه آن سوره را بطریق دیگر
 تا و لا ما ضرور وقت خواب که در هر چند می بخشد لیکن مقصدش در آن بی غش و کدورت
 خواب این دعا بخواند و در هر چند می بخشد لیکن مقصدش از آن است که از آن عذاب و من الاغلام و من
 الاغلام و من ان يتلاوه في الشيطان في البقرة والنام جهنم و در هر چند
 دشمن او کسب من التماس علی کشتی قدیر این آیات را بر هر چه که از دشمن
 باشد بنویسد تمام دشمن بر آن نویسد پس قدری از خاک قبر کند که در دل بخندد و آن را در
 شورش یا در زردی که در دهن کف کند که دشمن را در هر چند می بخشد باشد که چشم او
 نابینا شود و گوش او کر شود و اگر دشمن او باشد یا بد که این عمل را کند چه حاجتی
 زن و شوهر و باند زن آب و دیگر تم فست طوبی من بعد الذل فلهی الحیا
 او شد قسوة و ان من الحیاء فلما یفخر منه الاغلام و ان منها الملائکة
 فیخرج منه الملائکة و ان منها الملائکة یهبط من حبس الله و ما الله بغافل عما
 تعملون چون میان زن و شوهر مخالفت باشد از نوم زرد صورتی بسیار در پیش مرد صورت
 دیگر نیز در پیش صورت مرد نام زن نقش کند بسوزاند که بسوزد و برینه صورت زن
 نام مرد نقش کند بطریقی پس هر چه در او بود و نهد و در زیر درخت میوه دارد و در آن کف
 بر طرف میوه و از آب چاه و کاه بزم که نمود این آیه را بر سر حال پاک نویسد و در موضع اندازد
 زیاد شود و اگر شرکاء و کفر کند که شود این آیه را بر طرف مس سرف نویسد و آب که بخوبی
 و بان جویان دهد تا بخورد شیر او زیاد شود و در هر نیم سحر و جعفر باطل باغ و درخت
 این عجیب است که در حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم که حضرت فرمود که
 نا قدر صاحب کف همه کار را بنیک است و بجهت کرب که کودکان بنویسد و در زیر

الاغلام

او نند خویش شود و زنی که دشوار زاید نسود در آن رت بند و وضع مهر
شود و بواسطه برکت در تر از نقش گذرکت در از او کسب پیدا شود و کوه طبع
باغ وستان و در رخت نباید بر چوب بند و در موضع نصب کند که آن رخت
و باغ از رخ و سین و صحن و صحن محو باشد هر که با خود دارد در نیم سر و شقیقه را دفع کند و اگر نش
درجه ضربه شد این نامهارا نوشته در خرقه بید و در موضع اندازند تا نش فرستند
هَذَا كِتَابٌ مِّنْ كِتَابِ مَلِكِنَا مَكْسِيْنَا مَرْيُومُش مَرْيُومُش
شاد کوش و پروت و کوش مَلِكِنَا مَكْسِيْنَا مَرْيُومُش
شاد یوس توانش یوانش قطعه ختم دفع ظلم چون خواهر که برابر
بروی که از ضرر کسم او ترسی و خواهر دفع ضرر او شود این کتاب را در دست که برادر او
نخواند در مصالح قطع دابر القوم الذین ظلموا و الحمد لله العالین
و شستن حب و بغض اگر خواهی که عذر کسی شتر از آن است که در ساعت مکر عمل کنی
و نه خدمت با کینه است کسی که روشن شده با و مقام بلند و عذر و ستی را بد
ساعت زهره با کینه است در عمل و شستن را مطلق در ساعت مکر باید دید و در
موضع که عمل دوستی کنی شستن سوزان و پیام آنست که تقوی و نوبی بر آید
کردن او سه روز خور را بوی نمک آب است از محبت در دل بی حسد است و با بر
چون عمل کنی قلم تا تر کشیده بنام دی تراشی و در وقت تر شستن رو متوجه
خانه محبت کند سه بار بنیم بخور و شستن با شکم با و معین دید ملام علم
و نام بدینهم بنویس و با و بنام غفها و با و بنام که در وقت بنویس
نوشتن و با و بنام که در وقت بنویس غفها حنا انا لیسهای ضلال
مبین و با و بنام که در وقت بنویس حب زانوی رخت محف را برداری
و با و بنام که در وقت بنویس دستار بر رختی در وقت که در بوی خوش
که در کتکها نوشته یکی برداری تا مراد بر آید و کجورات حبان است عود

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript or a page from a book. The text is written in a cursive style and is arranged in a single column, reading from right to left. The ink is dark, and the paper appears aged and slightly discolored. The text is dense and fills most of the page.

من السماء ما اخرج به من الثمرات رزقا لكم الفلك لنحري في الجوا
 وسخر لكم الشمس والقمر تبين سخر لكم الليل والنهار وانتم من كل ما
 مسالتموه وان بعد وانعمة الله لا تحصوها ان الانسان لظلوم كفار
 كهم بعض محسوق لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اگر خواهر که سید او را که
 برکات غنی بنویسد و در آنکه بنشیند و چون سار به شک او را به شوی باشد اذ انزل
 رت والام مت ر ذقتی و اگر تو هم مطلوب بفرار شود بخوبی این
 برضای آب بنیده و در برش و فن کن که بفرار شود اه اه اه اه اه اه
 قلب نندن بیت نندن محبت داده نندن محبت داده اگر خواهی که سر
 آستان خود چون چراغ افروزی پوره کاملی را با سکه پامیز دپاره کا فور و چون
 و در آستان بال اگر خواهی که خط بر روی کاغذ پدید آید چون برتش داری
 خط سرف و در دو سیاه ناید بنویس آب نشا در باب سیر و با سیر اگر برتش
 اگر خواهی که سیر از هم جدا ساری بر سیر و او نام بنویس نشا نشا تا سیر از هم جدا
 شود قیادش قیادش قیادش قیادش نفع و بر قیادش او شتار نشا
 هر که آید آقا من اهل القری ان یا نثیم الی الخاسرون را در پوره
 در ذراول فیه محرم بد کاغذی نویسد و از آب ظهر شود و آن آب را در چهار گوشه
 خانه بپاشد و با سیر که در خانه خود ریزد و سیر او منزل زمار و در سیر و با حیوانات موزوم
 مثل گاو و گوسفند پاک شود و هر که زنده بماند و الی الذین خرجوا من ديارهم
 الی افرجه جهنم که بود که بنویسد این آیه را و در کردن گوشت بند و تحبهم
 انفاظا و هم رفود قلوبهم ذات الیمین و ذات الشمال کلیم
 باسط ذراعیه بالصدیق بالهدی و الله احد

این دعا را در روز
 جمعه بخواند
 و در آن روز
 هیچ کاره
 نکند
 و اگر در آن روز
 کاره نکند
 و اگر در آن روز
 کاره نکند

[illegible]

قات البزاعی هر قدر اوقات عمر خود را در این دنیا و دنیا با نیت نیت بفرمان
 ربح جانی با حی با منوم بالا اله الا هو جنات و شغل
 و اغفر لی ذنوبی و فرج همی غنی محمد و آل الاطهار
 سرخ و دما غنی بید نقل است از این عالم من هر که این دعا را بخواند و بگوید
 که خورشید آید و کار عظیمی چاره آورد اندر او در آن جهم ما خورشید در اندر او در آن بند باید
 چون نماز باید او کرده شود بر روی سجاده بنشیند این دعا را از روی احتیاط بخواند و بگوید
 صلات بعد از آن از روی نیاز و تضرع بر سجده کند و می باید بقدر یک شکر از روی نیاز
 کند و اگر زیاده تر است در چشم فرو آید و بهتر است و چون بگوید که برادر و بخواهد که کار
 حادثه نکات باید و ببرد و ببرد و از همه غمها برهد و دیگر خواننده و در نزد خدا
 در دنیا بدنام و دشمنان بریند و هم در آخرت ثواب ببرد و بهر حاجتی که روی آورد
 آید و بخواهد بر آورده شود و هیچ کس محتاج نشود و پیش چشم علو مغفور شود و نور
 بر و فراخ شود و ببرد کسی که بخواهد حاجت بر آورده شود و سرخ این دعا بیست و یک بار بخواند
 کردیم تا خورشید و در دنیا و در آخرت است اللهم انی استسئلك
 باسمک مطالب الحاجات و یا من عندک فصلا
 اللهم و یا من وسع نعمک بالاعنان و یا کد

در این دعا
 بیست و یک بار
 بخواند

عَطَا بَادِيًا لَا مَقْنَانٍ وَبِأَمِّنٍ لَا يَفْنَى خَرَانِيهِ الْمَسَائِلُ
وَلَا يَبْدُلُ حِكْمَتَهُ الْوَسَائِلُ وَبِأَمِّنٍ يَغِيْبُ فَيَبْرُكُ لَا يَحْتَبِ
عَنْهُ اسْتَلْكَ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي يَا فَاضِلَ الْحَاجَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَلْكَ بِأَمَانَةٍ جَبْرِيَّةٍ وَرِسَالَةٍ نَبَوِيَّةٍ
بَيْنَ كَائِبِلٍ وَرُفْدٍ وَبِعِبَادَةٍ إِسْرَافِيَّةٍ وَتَخَنُّعٍ وَتَهَنُّبٍ
عِزِّ رَأْسِي وَفَضْلٍ وَبِرِضْوَانٍ وَخَرَانِيهِ وَتَغْضِبِ
مَالِكٍ وَصُغُوبِيٍّ وَبِطَاعَةٍ دَرْدَائِيلٍ وَخِدْمَةٍ
تَقْضِي حَاجَتِي يَا فَاضِلَ الْحَاجَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَلْكَ بِصَفْوَةِ أَدَمَ وَخِلَافَةِ وَبِسَلَاةِ
نُوحٍ وَاجَابَةِ وَبِسَخَاوَةِ إِبْرَاهِيمَ وَخِلَافَةِ وَبِقُرْبَانِ مُوسَى
وَمُعْجَزَةِ وَبِشُكْرِ سُلَيْمَانَ وَمَمْلَكَةِ وَبِدُعَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالْآلِ وَرِسَالَةِ لِي إِنْ تَقْضِي حَاجَتِي يَا فَاضِلَ الْحَاجَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِهِ حَوَاءَ وَإِنَابِهَا وَبِشَارِ سَارَةَ وَ
بَرَكَتِهَا وَبِحَجَرِهَا جَوْعَظْنَهَا وَبِاخْلَاصِ سِبْطِهَا وَشَهَادَتِهَا
وَبِعَاهِلِهَا مَرْهُورَ وَلَاذِنَهَا وَبِشَفَقَةِ خَدِيجَةَ وَتَفَقُّهَا وَيَامَ
سَلَمَةِ وَمُؤَافَقَتِهَا أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي بِإِثْنِ الْحَاجَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ مُحَمَّدٍ وَرِسَالَةِ النَّبِيِّ وَبِشَجَاعَةِ
عَلِيٍّ وَسَخَاوَةِ وَبِشَرَفِ فَاطِمَةَ وَنِسْبَتِهَا وَبِصِدْقِ خَدِيجَةَ
وَعِصْمَتِهَا وَيَامَامَةِ الْحُسَيْنِ وَوَلَايَتِهِ وَبِشَهَادَةِ الْحُسَيْنِ
وَمَشَقَّتِهِ وَبِزَيْنِ الْعَابِدِينَ وَبِعِزَّتِهِ وَبِحُجَّةِ الْبَاقِرِ وَكَرَامَتِهِ
وَبِحُجَّةِ الصَّادِقِينَ وَبِعِزَّتِهِ وَبِوَسْطَةِ الْكَافِرِ وَبِشَرَفِهِ
وَبِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَغُرَبَائِهِ وَبِحُجَّةِ النَّفِيِّ وَبِقَاوَتِهِ
وَبِعَلِيِّ النَّفِيِّ وَبِزَهَادَتِهِ وَبِحُسْنِ الْعَسْكَرِيِّ وَبِمُبَارَكَتِهِ
وَبِمُحَمَّدِ الْمَهْدِيِّ صَاحِبِ الزَّمَانِ وَاجَازَتِهِ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي
وَتَقْضِيَ حَاجَاتِنَا وَحَاجَاتِ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْخَيْرَ لَوْ أَنَّكَ يَا فَاضِلُ الْحَاجَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَيُّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ بِحَقِّ عَلِيٍّ وَأَنْتَ الْأَعْلَى
وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ وَأَنْتَ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبِحَقِّ
الْحَسَنِ وَأَنْتَ الْمُحْسِنُ وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ وَأَنْتَ قَدِيمُ
الْإِحْسَانِ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي يَا فَاضِلُ الْحَاجَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ وَآخِيهِ وَجَدِّهِ وَأَبِيهِ وَأُمِّهِ وَلَهُ
وَشَبَعَتِهِ وَمَوْلَانِي وَفِيهِ رَجَا عَنَّا يَا فَاضِلُ الْحَاجَاتِ
عَنَّا يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَبَاغِيَا
الْمُسْتَغِيثِينَ وَبَادِلِ الْبَلِّ الْمُتَحَيِّرِينَ وَبَاكَاشِفَ كُلِّ مُكْرَبٍ
وَأَحْسِنْ عَافِيَتَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي

يَا فَاضِلُ الْحَاجَاتِ
در کمال صفت هم بدو که در آخر خبر هر بدو نازل و آیت کریمه
و مود که سه مرتبه بخواند که حدیث هر مرتبه حاضر می شود و در حق خود خواند که در نور و در
بود که حدیث هر مرتبه حاضر می شود و در حق خود خواند که در نور و در
ای خواند که در حق خود خواند که در نور و در
و غرض از آنست که در هر مرتبه که بخواند که در نور و در

که در نه شب محمد پست آن چهار مرتبه بخواند و صد مرتبه صلوات بفرستد در میان غصه بخورد
 کرد و در هر چه گوید سلاخی او بیرون نرود و اگر خواهد در میان پانز کرد و هر روز
 بعد از نماز صبح نه مرتبه بخواند به نیت هر غم کرد و اگر به نیت قرض بخواند پانزده روز هر روز
 پست و هر مرتبه لطاف قرض کند و اگر زن را زنا در خواب دید پنج مرتبه باب بخواند و بخورد و او را
 در صحت و صبر است بر زمین نه در شرح این دعا بیست و پنج مرتبه بسم الله الرحمن الرحیم
 مَا دُعِيَ مَطْهَرُ الْحَبَابِ خَلَّدَ عَوْنُكَ فِي النَّوَابِ إِلَى اللَّهِ
 حَاجَتِي وَعَلَيْهِ مَعُولِي كُلَّمَا أُمِرْتُ وَلِكُلِّهِمْ غَمٌّ سَخِلِي
 بِنُورِكَ يَا مُحَمَّدُ وَيَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ
 مِنْ أَعْدَائِكَ بِرَبِّي بِرَبِّي اللَّهُ صَدَقَ مُحَمَّدٌ مَعْنَدُكَ مُدَّةُ
 وَطَنِكَ مُعْتَدِي بِحَقِّكَ يَا أَبَا عَبْدِ وَائِلٍ لَتَعْبُنَ يَا أَبَا
 أَغْنِي يَا قَهَّارُ قَهْرِي بِالْقَهْرِ يَا قَهَّارُ يَا قَهَّارُ يَا
 غِيَاثَ الْمُشْتَغِيثِينَ أَغْنِي يَا رَاحِمَ الْمَاكِينِ أَرْحَمَنِي يَا عَلِيَّ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

५१